

et quomodo de iureiuramento et quod ibi non est
videtur. c. ad nostram. 7. c. i. 7. quod non. gl. xv.
q. vi. auctoritate et si elegit via denunti-
ationis requiritur precedens monitio p. c. si
peccaueris ij. q. i. de iudi. nouit. Et hoc p
via denuntiacionis simpliciter tunc putat
vñs. Anno. in vñs. c. monitiōem nō ne-
cessaria quod satis placet ut sic facta mo-
nitiōe simplici p̄t superior ex officio suo
p̄cedē ad correptōez peccati ar. xxiij. q.
iiij. ecce. Possent et alij casus adduci
sed satis reducibiles sunt ad predictos
et per hoc plene et clare habetur materi-
a q̄tioriana absolutiōis obtinēde seu d̄
negande q̄ in varijs locis ingerit diffi-
cultatē maxie iuuenib⁹ et libroz copiaz
nō p̄stib⁹. Laus deo.

Disputata fuit hec q̄ p̄ vñm. Nico-
laus d̄ licita decretorū vñdōre in famo-
sissimo studio Benaz et ad verand⁹ p̄tē
dubioz rñdōe peritissim⁹ vñr vñs Petr⁹
Antonij auditor meus ciuis et canoni-
cus Benesi. Anno dñi M. ccc. xxi. Die
vero xxviii. Januarij.

No honorē gloriosissimi dñi n̄ri iesu
xpi eiusq̄ p̄ssime genitricis Marie et fe-
licitatē ecclesie ac rei publice oim q̄ stu-
dio iur. operā dantiū. has disputatiōes
subtilissimas vñi Nicolai abbat. Sicu-
li. flores ac vñda sigularia legū ac cano-
nū i se opledētes ego Jo. Coel hoff ciuis
indite ciuitatis Colonie ex Italico
exemplari neapoli antea sat corrupte et
curia equidē corrector. impresso emen-
datis ip̄mere p̄prij curant sūptibus. B
Anno domini M. cccc. lxxvij. de quo sit
Laus deo. Amen

Illo clerici

Ordine insigniti quoz alter
exemptiōis p̄uilegio erat re-
dimisus se ad inuicem inuidia vel in d̄i-
gnatione p̄cusserunt sicq̄ in sniam ca-
nonis. Si quis suadente pariter incide-
rūt. ab ep̄o loci manus absolutiōis ex-
emptus obtinuit. vñtra alter vero ip̄i ex
officio p̄cessit ut pro tāto excessu dignā
reciperet vñtionez. ip̄e aut ad iudiciū in
ip̄ius ep̄i p̄ntia euocatus in ip̄z ep̄z ex
iusta et rōnabili cā exceptiōem recusatio-
nis obiecit. Sed ep̄us hac recusatiōis
exceptiōe exempta ad vñteriora p̄cessit
q̄dam qz articulos explicauit post hoc
ip̄am cām ante iudicialem sniaz cuiōā
p̄uideo delegauit corā quo iste clericus
euocatus aduersus p̄cessum post recu-
sationem p̄positam p̄ ep̄m initū. questio-
nem mouit. Et tunc em propter hoc et a-
lia grauamina ad metropolitanū omis-
so ep̄o delegante in vocem appellatiōis
prorupit interea vero quidam Abbas
ad quez cui⁹dam beneficij p̄ vñdū cleri-
cum possessi collatio p̄petebat. eundem
clericū quia multis annis in vñdō be-
nificiō residentiam non fecerat p̄petuo
ab eodem beneficiō duxit sequestratiōē
Ex hoc themate quatuor p̄ncipaliter e-
liciunt dubia quoz p̄mū ē tale

Quāquid a iurisdicōe ep̄ali exempt⁹
in sniam canonis incipens valuit ab e-
odem ep̄o munus absolutiōis cōsequi
2^m An p̄cessus initus p̄ iudicem p̄
recusatiōem in ip̄ius iudicis p̄sonā et
causa p̄positam citra appellatiōis inē-
positiōem teneat

3^m si a delegato ordinarij recusati ap-
pellare stingat An possit ad superiōrē
ip̄ius recusati eo recusato omisso apel-
lari An vero sit ad eundem recusatum
ut alium delegatū deputet appellandū

4^m Nūquid p̄latus citra ep̄m alicui⁹
ius beneficij collatiōem de iure cōi vel
speciali sibi vendicans inticulatum de
eodem beneficio al̄s sibi non subiectuz
valeat non residentie occasione. eodem
beneficio p̄petue priuare.

Et ut morem fidelissime vetis
statis seruez iuxta. l. testamē-
tum. C. de testa. et cū osuetu-
dinis vsusq̄ longevi non sit

levis auctoritas de consue. c. et in con-
suetudinis. Arguaz pmo ad partē affir-
mativam primi dubij videlicet qd exem-
tus excoicationis vinculo inodatus
valeat ab epō absolui. Et p^o sic privile-
gio et iuri non odioso sed i alicuius fa-
vorem inducō renuntiare quis potest
sive illud ius sit concessū collegio et or-
dini de p^ouile. c. si de terra et. c. accedenti-
bus et de consue. cum accessissent. r. c. cū
M. et de pben. pro illorū. siue singulari-
bus personis de elec. quod sicut. de re-
gula. ad apostolicam et. c. statuimus. v.
ij. q. i. quam p^oculo sum. C. de pac. si qd
in conscribendo et. C. de procura. l. non
eo minus. cum ergo hoc ius exemptio-
nis sit favorabile non odiosum et respi-
cit privatam utilitatez exempti potuit
illi renuntiare faciēdo se absolui ab epō
Et maxime quia si artaret pro absolu-
tione ire ad curiaz romanā vel ad suū
superiorem longinquum illud p^ouilegi-
um foret sibi damnosū et contra regu-
lam quod ob gratiā alicui concedit in
eius dispendiū retorqueri non debet
de re. iu. li. vi. quod ob gratiā alicui o-
bitur et in p^ouile. l. non eo min^o et de p^o-
uile. in his et. c. si papa eo. ti. li. vi. Et p^o-
uile. vident^o pcedere siue dicam^o abso-
lutionem esse de foro contentioso ut qz
alterū ledit. facit c. excoicatoz. r. qd ibi
notatur i glo. xi. q. iij. que dicte aduersa-
riū citandū in absolutione siue dica-
mus eam esse de foro p^ouile. iuxta glo.
in. c. ij. de. pe. et remis. li. vi. vtrūqz enī ca-
su videt^o absolutionem p episcopū fieri
posse. Nec obstat si dicatur quē nō posse
etiam in clericiū conscribere sine auctorita-
te diocesani ut in. c. significasti de fo. cō-
pe. et de pe. et remis. omnis. papa autez
est diocesanus exemptorū ut notat de
p^ouile. c. auctoritate. li. vi. et in. c. nulla. xci
ij. vi. ergo sine pape licentia clericus
non potest nam respondet mltipliciter
Et primo qd aliud ē subiectū ordinario
mero iure communi in aliquem penit^o
extraneum consentire sine superioris li-
centia et aliud exemptum consentire in
eū qui alis ē su^o iudex licet speciali p^ouile-
gio fuerit ab ei^o iurisdictione exēpt^o. Rō
diversitatis ē qz res d^o facili reuertit ad
naturā suā. xxv. vi. ab exordio. ff. d^o pac.
si vn^o. qd i specie hē i fili. tollit facili^o

satio vel exceptio cōtra ius cōmune cō-
petens quā iuri consona. ad hoc qd nō
glo. xvi. q. vlti. c. si iurisdicio autem or-
dinaria est consona. exceptio vero disso-
na. Itē nō habet hic d^o facili copia pape
p exēptos hē copia ordinarij p n^o exēptos
r sic difficultas pmittit alias p^ouilegiū
lxij. dicit lōge et xliij. q. i. putēda r xliij
vi. iuxta. de testi. c. p^ouile. Itē si subdi-
tus epī posset ipsius iurisdictionem effu-
gere sine ei^o licentia posset et secūdus r
vltior et sic euacuaret ipsorū iurisdic-
tio q non cessat i papa it. q. ij. cunda p
mundum. concedat ergo exempto q nō
cederet nō exēpto. Ad idē optime. c. lu-
minoso. xvij. q. vbi i loco exēpto ep^o nō
h^o iurisdicōis exercet nisi fuerit mutar^o
g^o ab exēpto pōt id q alias nō poss^o. Et
c. cōir intelligit de exempto monasterio
per id qd legit et notat in. c. cum episco-
pus de offi. ordi. li. vi. et facit pro hac p-
te glo. si. in. c. de offi. lega. que videt^o in-
nuere exemptos posse in alium iudicē
consentire facit etiam quod notat in. c.
abbatibus. xvij. q. ij. et in. c. interdicti-
mus xvi. q. i. et in. c. cum et plantare su-
per d^o. pleno iure. de p^ouileg. nec p eo qd
exemptus ē debz esse p^oioris conditio-
nis et saltem in absolutione obtinenda
debet censi eodē iure quo alij clerici
non exempti censēt ad hoc qd notat in
c. de monialibus de sen. excō. facit etiā
mens et ratio. c. religioso de sen. excō. li.
vi ne detur isti exempto presertim si est
religiosus materia vagandi. Ad p^ouile-
gia faciunt nō. per bar. in. l. hostes. ff. de
cap. et postl. reuer. vbi dicit qd populi
gaudentes libertate. exemptionis p^ouile-
gio ut sunt veneti nō desinunt esse de
ciuitate romana vnde possunt vti legi-
bus cōmunibus quia p^ouilegium nō
debet eis hoc incōmodū afferre alleg.
l. in libello. si quis seruū. ff. e. vbi p^oz
qd constitutio inducā in fauorem alicui^o
non debet opari incōmodum et nocu-
mentum. facit regula quod ob gratiaz
de re. iu. li. vi. Eodē modo respōdet ad
c. oēs d^o pe. r remis. et ad. c. h. e. ti. li. vi. qd
illa vendicant sibi locum quando tota
lit^o vellz extraneū eligere p absolutione
obtinēda h^o ep^ous loci nō ē totalit^o extra-
ne^o nā licet p^o v^o legat^o sit ordinari^o exēp-
tor tamē r ep^ous ē ordinari^o illoz volētū

etiam unde secundum Innocentium in c. pastorat
de offi. ordi. epus est ordinarius etiam
exemptorum quia in multis casibus ha
bet iurisdictionem in eos ut i. c. ad abolē
dam cum simi. de here. et bonus tex. in. c.
i. de priuile. li. vi. unde saltem habitu h3
ordinariam Et pro hoc quia stratus
celebratus p exemptum in aliena dio/
cesi non facit sortiri forum nisi quatenus
le. et nō. de fo. compe. romana li. vi. si ta
men exemptus contrahat in diocesi ubi
est exemptus remanet efficaciter de fo/
ro epi. nec hoc casu stratus dat vel pa
rat forum sed tollit privilegium quo de/
fendebat a foro de priuile. c. i. li. vi. ubi tex
agere innuit q ratione delicti rei. vel cō/
tratus exemptus. pro: sus in illis casu
bus caret ommodo libertatis. Secundo
principaliter arguit de. c. dilecti de fo. cō.
ubi patet q privilegium alicui cōcessum
ut non possit coram certo iudice ouen
ri refertur ad inuicem nō autem ad vo
lentem unde epus ibi renūtiatū privile
gio ut non possit oueniri ultra mare et
valuit renūtiatio etiā in p iudiciū suc
cessorum facit. l. si quis in ascribendo. C.
de pac. et in. l. ij. sed si agant. ff. de iudi
C. Tertio probatur quia exempti possunt
sibi eligere p fessorem quencūq; de pe. et
remis c. si. fortius possunt sibi eligere di
ocesaniū p prium unde p iculum aie etiā
si viuens sit in mora debet aliquo ope
rari facit. c. sacro de sen. excō. et c. pasto
lis. h. pterea de offi. ordi. Quarto q
valuerit absolutio quia etiam p supposi
to q prius quis non possit renūtiare
privilegio exemptionis in p iudiciū su
periori. potest tamen ipi privilegio renū
tiare qtenus ipsuz tangit ut nō. in. c. cū
tempore de arbi. videtur enī in potesta
te exempti uti et non uti privilegio et ta
men sibi non p iudicat in sequentibus
adibus facit quod nō. per glo. et doct.
in. c. priuilegia de priuile. in de. sepe de d.
fig. et per Jo. an. in. c. si. de p sue. facit. C.
de epis. et de. auē. p s biteros. h. et summis
sio tenet quo ad ipm se subijcientem et nō
quo ad suum superiorem qd me. cau.
cum dilectus et de donati. inter dilectos
sic et renūtiatio beneficii facta in mai
bus eius ad quem non spectabat tener
enim in p iudiciū ipsius scilicet f nū
tiantis non in p iudiciū superior. ut

nō. de renun. qd in dubijs et melius de
sta. reg. quod dei timorem sic et abiura/
ratio dignitatis tenet quo ad iurantes
sed non quo ad dignitatem de institu.
c. cum venissent Item et quia maior p
se subijcere minori. h. q. vij. nos si icōpetē
tis et ff. de iurisdic. om. iudi. est receptū
multo fortius iste exemptus qui alis est
minor ordinario potuit absolut p ipsuz
ordinarium. Item privilegium parit exce/
ptionē fori que dilatoria est ut colligit
de priuile. cum persone li. vi. Et excepti
one fori non introduda in fauorem rei
publice sed singularium psonarum qd
p f nūtiare tacite et expse iij. q. vi postu
lat et c. exceptō de re iudica. iter mona
steriū et de ap. c. si duobus Quinto qd va
luerit etiam absolutio pbat quia eē
tenendo q exemptus non possit expse
renūtiare foro potest tamen tacite cō/
trahendo in loco non exempto de priuile.
c. i. li. vi. Iste autem recipiendo absolu/
tionem ab ordinario tacite renūtiatū
foro de his que fiunt a ma. p. ca. ex ore
tunc quedam licent tacite que nō licet
expse ut patet de iura. calū. c. i. li. vi. et
c. dilecti et c. si. de fo. spe. et nō. eo. ti. si dili
genti et facit qd nō. gl. xi. q. i. anolita vñ
exemptus permittendo q quis p scribeat
stra privilegium exemptionis spacio xl. an
norum illi renūtiat sicut de alijs priuile
gijs dicit de priuile. accedentibus. facit
de capel. monacho. c. ij. ecclesie tamen ro
mane non p iudicat nisi per spaciū cē
rum annorum ut nō. xvi. q. vlti. volumus
sicut de vasallo nō. i. c. ad audiētiā de
rescrip. Item cauetur in snia. nam snia
lata contra exemptum sup iure sub i: dī
onis transit in rem iudicatā respectu ex
empti sed non respectu pape qui non fu
it in iudicio ut in. c. suborta et c. euz sup
de re iudica. facit. c. inter dilectos in fi. d.
vona. si enim saltem tacite non possit ex
emptus renūtiare privilegio talis snia
non transit in rem iudicatā pcedit a
p sensu priū ut in. c. qd ad p sultatōez
d re iudica. et in. l. ad solutionem. C. de
execu. sen. hinc est q ubi adus nō depē
det a p sensu priū snia nō trāsit in rē iu
dicatā ut in. c. latoz et c. tenoz et c. cōsan
guinei de re iudica. et maxime de hoc p
glo. in pallega. c. latoz.

In contrarium et ad partem ne-
gatiuam q non valuit ab episco-
po absolui inducuntur etia plu-
ra. Et primo qui potest condem-
nare potest absolvere, qd par eadem qz
potestas est ligandi et absoluedi d. pe-
vi. i. verbum. de ma. 7 obe. cum inferior.
xxi. vi. inferior. sed ordinarius non pot
ligare exemptum vel iudicare ergo nec
absolvere potest. ad hoc faciat illud ge-
nerale quicqd sit coram iudice incompe-
tenti vel per ipsum est ipso iure nullum
de iudi. ac si clerici. de consue. ad nostram
h. q. i. in pmissis et optime quo ad exemp-
tum. xvi. q. i. frater noster de sen. excō. a
nobis. facit quod nōt. Hosti. de excē.
pre. nīmis. vbi dīc q exempti etiā volū-
tarij non possunt ordinario cōfiteri cū
habent papaz in iudicem ordinariū
vt supra dictum est. pro quo facit. c. om-
nes. de pe. et remiss. et. c. ij. i. li. vi. Secun-
do adducit illud generale. pacto priua-
torum iuri publico minime derogat d.
f. compe. si diligenti. sed ius publicum
consistit in sacris et sacerdotibus. i. vi.
ius publicū. et habet hoc locū si tale
ius est concessū alicui nō i eius fauorē
tantū sed et alteri de sen. ex. contingit
de emu ecclē. aduersus de. arbi. cū tpe
cum ergo papa habeat ius diocēsani i
exempto vt supra in pma pte probatū
fuit non potuit iste exemptus sine ipi
licentia i alius iudicēz osentire Tercio
ad hoc facit qz sicut clericus sine epī li-
centia nō renūciat beneficio de renun.
c. admonet et. c. quod i dubijs. Sic nec
exemptus sine pape licētia de renunc. c.
fi. de elec. si abbatēz. li. vi. nec ad aliam
ecclēsiā potest se trāsferre etiā si hoc ha-
beat cōsuetudo de consue. cum venera-
bilis et si renūciat exēptus sine pape li-
centia etiā quo ad ipsū renūciatio nō
tenet. vi. q. iij. deniqz. facit tex. in prealle-
c. q. in dubijs. Licet glo. ibi contra. vñ
de dicit pau. et cōmuniter doc. i. cle. vñ
ca de renūc. q. renūciās i manibus nō
superioris nō potit ppietate licet sic pos-
sessionem. Allega. xvij. q. ij. consalduz.
s melius probatur q etiā quo ad se
non tenet respectu ppietatis in. c. si.
de renunti. Quarto probatur nam
sicut clericus sine sui episcopi licentia
ab alio non recipit ordines sic nec exēp

tus sine papa licentia de episcopali or-
dine patet. lxxij. vi. salomitan. de alijs ē
optimus tex. in. c. nullus d. tempo. ordi-
lib. vi. nisi aliud ex priuilegio compeat.
de prescrip. veniens. Si ergo nō pot ab
alijs ordinari ergo nec absolui vñ aliter
iudicari. ix. q. ii. nlls. d. poch. ¶ vñ p
bari in simili p. c. auctoritate. de pūile. li.
vi. i. s. iubemus. vbi patet q exēpti etiā
in loco exempto nequnt constituere ec-
clesiam cū licentia ipi diocēsani epī s
requirit licentia pape ¶ In eodē modo
et fortius videt q nō posset absolui cū
notabilius et piculofius sit exercere iu-
risdictionē et auctoritatē p̄stare in pso
nam circa locū. xii. q. i. p̄cipim. Et hec
argumēta sufficiāt ad vtramqz partem

Solutio ergo breuiter cō-
descendens inserā pmo i hoc
arduo dubio q p doc. iur. ca-
nonici tādā repio. Et p pri-
mūm fre. de Senis concilio. xii. i. vbi
hanc questione attingit et ibi decidit
absolutionē valere motus aliquibus
rationibz. s. in pma pte deuotiōis. dicit
tamen q Jo. an. i. cle. penul. de sen. excō
in glo. si. sentit oppositū Sed si illud esset
verū dicit q sequeret maximū absur-
dum q monachi regulares exempti p
qualibet absolucōe habebūt ire ad cu-
riam cū eorū abbates nō nisi in casibz
iure expressis a sententia canonis eos
absolvere possūt vt ipse plene disputat
in eodē cōcilio. et bene facit tex. i. cle. i.
de pūil. p hoc vltio dicto Sed nō respō-
dit fre. ad tex. palle. de. penul. que vide-
tur p̄bare oppositū eius q ipse decidit
vbi epī absoluunt exēptos a snia cano-
nis in casu illi cle. auctoritate aplica 7
sic tāqm delegati 7 nō tāqm auctoritate
ppria Et plus sciet fre. i cōcilio palle. q
etiā i alijs cōtentiof possūt exempti
progare iurisdictionē epī seu ipsorū p
uilegiis nō vti nec p hoc p̄iudicat eis
in sequentibz actibus Et videt p̄cipa-
liter moueri qz talia pūlegia i fauorez
pūlegati cōcessa Item p. c. luminoso. x.
viii. q. ii. Jo. de lilia. i. cle. ne in agro de
sta. regula. sequitur opinionez fre. po-
nendo ibi verba Fre. de xbo ad verbū
de eo tamen mentionem nō faciens. do-
anto. in. c. significasti de so. e. ompe. inci-
penter 7 succinēte tetigit hanc qōnem

dicens de terminacionem Fre. fore falsam
p. ter. preall. cle. penult. cum sua glo. nec
obstat fm eū. c. luminoso. quia loquitur in
his in quibus sufficit sola inuitatio. et
non prorogatio exigitur. vel ibi de alijs
non exemptis. h. privilegiatis. nihil ali
ud dicitur. **¶** Anto. sed considerauit ad il
lum certum facilem responsionem. naz
ideo ibi absoluit episcopi aud. aposto
lica. quia in casu illius clemen. papa re
seruauerat sibi absolucōnem. quo casu
episcopi. etiam subditos absolvere neq.
unt. vt in. c. nuper. de senten. excom. 7 sic
non ratione exemptionis. vt dicit ibi gl
sed ratione reseruatiōis oportebat epis
copos fungi in absolutione. aud. apo
stoli. simile. in. c. irrefragabili. de off. ord.
7 i. c. i. de sta. reg. li. vi. 7 i. c. i. de cle. egro.
eo. li. **¶** Item contra do. An. facit qd ipe
tener post Jo. de ligna. in preal. c. signifi
casti. vbi dicit clericum subiectum abba
ti. etiam vbi non pōt preueniri episcop.
posse prorogare iurisdicōnez epi sui. eē
sine consensu abbat. Sed hoc pīdum
indistincte nō fuit ibi secutus. **¶** Quarto
reperio Jo. an. in regula scienti. de re. iu
li. vi. in mercu. sensisse oppositi eius qd
tenuit Fre. non tamen loquitur specifi
ce i terminis questiōis nostre. h. format
ibi questiōe de exempto cōtrahente in
loco exempto. 7 promittēte nō declinat
forum diocesani si statuto termino debi
tum nō soluisse. de quo soluendo pcep
tum diocesani recipit lapso termino. et
debito non soluto diocesanus ignorās
illum exemptum. quia nec talis cōmūit
reputabatur illū citauit. 7 quia non cō
paruit. vt contumacez excoicauit. vnde
vt querebatur an talis sēntencia ligat
rit exemptum. ex quo prius renunciaue
rat quo ad illum articulum exemptōis
pīlegio. Et concludit ibi qd non. quia
exemptus pīlegio fori renunciare nō pōt
tacite vel expresse sine pape licētia. et si
renūciat processus vel sēntencia non te
net cum tale pīuilegium respiciat. etiā
superioris fauorem. ne suus subditus
iudicet ab alio facit ad romanos. xliij.
q. ij. 7 ij. q. i. nomē. vt. c. multi. de iureiur
nimis. 7 de arb. cum tempore. qd valeat
renunciatio quo ad renunciātem. qz il
lud 7 omnia similia procedunt. quādo
renunciatio solum ledit ius renunciātis

7 non superioris. vel alterius bene faē
fm eū de foro cōpe. romana. li. vi. vbi eē
consentientibus pībus archiepīs obmis
so appellacōis articulo. non cognoscit
de pīcipali. **¶** Ad idē qd dicitur renun
ciari tacite contrahendo. vt deliquēdo
vel prescribi pmitteudo. Respondet qd
hoc nō fuit sine aud. pape. 7 iur. omunif
hoc pmitteutis eodem modo responz
ad decre. vlti. de pe. 7 re. Et per hoc ap
te sentit Jo. an. absolutionem nō tenere
cuz non possit exemptus prorogare iuris
dicōnem ordinarij. sine pape licētia fm
eū Fre. tñ in loco preal. minime alle. Jo
an. in pōita regula. habemus ergo ex
pōitis duas opiniones cōtrarias per
doctores summi ingenij. 7 maxime repu
tacōis positas. quorum vnus minie
alterum allegat. nā Fre. de senis 7 Jo.
de ligna. inclināt in vnā snām qd exēpt.
sine pape licētia possit prorogare iur. di
cōnem epi. Sed Jo. an. 7 do. an. senten
ciam contrariam satagūt. 7 sic minime
potest elici cōmunis opi. quāuis articu
lus sit quotidianus. Sed ego licet mi
nus 7 prius indignus i tantorū docto
rum contrarietate officij calamū excita
re. confusus tñ pbi snie. qd etiam ex falsis
scriptis quis debet commendā. qz per
ipsa iuestigande veritatē. via alijs ppa
ratur sūmittā qd mente cōcepi. Et pro
elucidacione materie premittaz quedā
inuenibus incognita. Qd in nouo testa
mento non solum petrus. sed etiā ceteri
apostoli parī consortio 7 honoz. 7 pīa
tis pōiti fuerunt. nam christus post re
surreccionem suam parem potestatem in
omnib. apostolis tribuit dicens. Sicut
me misit pater. 7 ego mitto vos. Accipi
te spīritum sctum quorum remiseritis
peccata remittunt eis. 7 quorum retinueritis
peccata retenta essent. vt patz Jo
xx. 7 trāsumptie i. c. loquit. xliij. q. i. et
xxi. q. ij. in nouo. quod est intelligendū
respeccu ordinis 7 cōsecrationis. Nam
in ordine 7 cōsecratione petr. nō erat
maior alijs apostolis. Sic nec hodie pī
alijs epijs. sed in administratione bene
erat maior quia ipse solus erat pīnceps
ipsoz. vt in pāleg. c. loquitur. 7 c. nouo
7 lxxx. dist. in illis. 7 xxvi. dist. pīdis 7
voluit xps vnū preferre. 7 ecclesiam su
per vnū constituere ad designanduz
k i

Unitatem in ecclesia dei unde ficut unus
est ecclesia ita unus debet esse pastor ut
dicitur in preallegato. c. loquitur. Item
ecclesia militans est diuinitus exempla
a triumphanti dicente Job. in apoca
lip. duodecimo. Et vidi iherusalem san
ctam nouam descendentem de celo etc. et
moysi vidit exod. xv. q. omnia fa
ceret secundum exemplar in monte sibi
monstratum et hoc etiam probatur in. c.
fi. lxxix. dist. vnde ficut in ecclesia tri
umphante unus est princeps scilicet de
us cui cuncta obediunt ita et in milita
te unus debet esse princeps scilicet papa
cui omnes homines obediunt. et hoc
est etiam glo. no. in cle. ad nostram de he
retic. Et ex hoc infero q. licet concilium
nullo papa superflite supremaz habeat
potestatem. non tamen posset statuere q.
nullus eligeretur in papam ita q. chri
stianitas regeretur per concilium. quia
deus disposuit unum presidere debere vn
papam est de iure diuino. ut in iurib.
superius allega. ut no. per Jo. an. in. c. i.
de renu. li. vi. et ius diuinum per inferio
rem tolli non potest. xv. q. i. Sunt qui
dam. quia inferior nequit tollere legem
superior. in cle. ne romani. de electi. Et
hoc etiam infero q. credens papatum
posse conferre penes duos est hereticus.
quia peccat in illum articulum. et vna
sanctam ecclesiam etc. ut dicit glo. singu
laris in. c. non autem. vij. q. i. Secus au
tem si duo crearentur in discordia et q. li
bet crederet ecclesiaz consistere penes se
isti enim non sunt heretici. licet aliter pec
cent nec etiam in eos credentes. cum om
nes fateantur vnam ecclesiam et hoc vo
luit glo. singularis. xliij. q. i. h. i. redeundo
ergo ad primum oēs apostoli distribus
sive sacerdotes ordinabant ligabant et
soluebant auctoritate fieri eis per xpm
concessa vñ tota ecclesia regebat tunc p
apostolos et alios sacerdotes non enim
erant distincti termini nec prochie sed vñ
distincte exercebant potestatem sibi tra
dicta. nec adhuc erant epi. h. erat idem sa
cerdos q. eps et cōi pbrozum consensu
ecclesie gubernabantur. Sed postmo
dū orta fuerit scismata in ecclesia dei a
deo q. quisbet eos q. baptizauerat suos
et putaret. vñ vnus dicebat. ego sū paulus
ego cephe etc. vñ ut scismata tollerent sua

se decretū in toto orbe p ecclesia vñlisa
le. ut vnus de pbris eligeret q. deberet
pvidere ceteris que appellam. epm. i. su
perintendētem. vñ epi nō a deo h. potē
ab vñliali ecclesia ratōe pōita fuerit isti
tuti hec pbanf. xcv. dist. olim. et c. legim.
xcij. dist. nec fuerit in vñliali vñliali epi
copatuū fines. h. vñ epus absoluebat
exātem in alio territorio. ut nō. Inno. d.
pba. cum causam. Et ex pōitis potest i
ferri q. vacante ecclesia pōt vñlialū epus
creare cū originalit ab ecclesia fuerunt
istituti. ut sup. vñ postmodum crescēte
multitudine fidelium fuerunt vñliale pro
uincie et dioceces respectu epoz et pñar/
charum et archiepoz. xcix. dist. c. i. et
lxx. dist. c. i. Et decretum fuit quem nō
debere trāsgredi terminos sibi statutos
nec alterius prochie seu subdiaconū su
vicare vñ ordinare. vel excoicare nec ad
pñiam recipere vñ aliquam sacramēta ofer
re. ut hec omnia habent. ix. q. ij. p. totum
de pe. et re. omnis. xliij. q. i. c. inia. vñ pro
sus sboitum alienū et alteri omittū quis
non valet absolvere vel ligare etiā vo
lentes. ut i iuribus sup. alle. hōie ergo
licet omnes pbi tam religiosi q. secula
res quando promouentur ad sacerdo
tium recipiant potestatem predicandi bap
tizandi penitentiam dandi peccata omne
teōi et alia spiritalia exercendi execu
torem tñ potestati. eis traoste nō habēt
vñ hēt hāc pñatē tñ in habitu nō autē
in adu. h. tunc habent executionem cum
cura fuerit eis p superiorē legitime com
missa. ad hoc bon. tex. in. h. ecce in h. et h.
ecce sufficient cū. c. sequenti. xvi. q. i. h. i.
glo. notabil in cle. i. de pñle. dicit parro
chianos etiā de licentia superior. nō pos
se eligere sacerdotē nō habentem curā
qd intelligit sibi pau. de eliza. quando p
prius sacerdos non committit seu dele
gat. h. simpliciter vñ suo prochieano licē
etiā ut possit sibi eligere oessorē. Sec.
si alteri omittit. quia tunc potest comit
tere cuilibet sacerdoti etiā curam nō
habenti. Et ratio differentie fm eum.
q. pmo cū vñ ille pñbiter absoluit suo
iur. qd nō pñt. et c. pprogaōem iuris
vñlial. q. ex q. nō hēt iurisdictōz fori pe
nitentialis in adu nō potest eius iurisdi
ctō progari. ut in. c. p. et g. de offi. deleg.
sed secundo casu ille exercet curam non

inter pro pō. h̄ tanquam delegatus. et sic
noīe alterius. quod est notandū p̄ itel
leatū. c. omnis. de pe. et remiss. et c. ij. eo tē
li. vi. Simile nōtur i. c. significasti. d. fo.
ope. fuit eē statutū. qd̄ habet in. c. nup.
de sētē. ex. remanet ergo dubitacō i. exē
pro. an possit volēs ab ep̄o loci absolui
Et credo firmiter tenēdū qd̄ non et sic qd̄
opini. **F**rederic. et **J**ohann. de lignano.
non sit vera. Nam per exemptionem ex
emptus efficitur non subdo. et is et imme
diatē subest pape. ut in. capitu. si papa.
de p̄uile. li. vi. et i. c. penul. de offi. ord. nā
dicitur subditus quasi sub alterius di
cōe. i. potestate possit. Sed per exēpēcōez
ep̄us definit habere aliquā potestatem
i. exēptis. n̄ i. casib⁹ exp̄sse sibi accessis ut
in iuribus sup̄ all. et i. c. frater n̄r. xvi. q.
i. dum dicit sibi ter postq̄ euz eccliam qd̄
eius de tue iurisdictōis potestate exēmit
rursus in eis aliquō iurisdictōis sua
re p̄sūpseris i. c. Et ibi ut fraternitas
tua ab eo eccliam qd̄ eius omne aū ha
bite vice sue p̄tē iurisdictōis abstine
at i. c. ergo nequit p̄ ep̄m absolui. q. ex q̄
p̄ exēmit illum a iurisdictōe ep̄i nō de
bet ep̄us transgredi p̄prios terminos. et
sibi non sōitū absoluerē vel ligare. nec
potest sōitū exemptus ep̄i iurisdictō
nem progare. siue dicamus absolucōez
esse de foro contentioso siue p̄niali. nā
si est de contentioso nō potest. quia cleri
cus sine sui superioris licentia i. aliū ius
dicem cōfēre nō pōt. ut in. c. significasti
de fo. cōpe. nec valet si dicat illud verūz
quando cleric⁹ cōfēre vult in penit. ali
enū. h̄ si in ep̄m loci sec⁹ ut voluit **F**re. d.
senis. quia hoc videtur oīa ter. p̄al. sig
nificasti. ubi dicitur clericum consensit
non posse i. iudicē nō suū sine licentia
sui superioris. cum ergo episcopus loci
non sit iudex exempti. ut supra probatū
est. ergo nō poterit in eum consentire si
ne licentia pape. qui est diocesanus. et
immediatus superior exemptorum. ut i.
iuribus sup̄ allega. nam maiorem pote
statem habz archiep̄us in subditos sui
suffraganei. cum sit iudex totius prouī
cie. et certis casibus habet ordinariam.
etiam i. subditos sui suffraganei. ut i. c.
pastoralis. de offi. ordina. quam habet
episcopus in exemptos. ut i. p̄allegat.
c. frater noster. et nō possunt subditi sui

suffraganei cōfēre in archiepiscopus si
ne licentia proprii episcopi. ut patet in. c.
romana. de foro compe. li. vi. multo for
tius non poterit exemptus consentire
in episcopus loci sine pape licentia. tam
etsi vellet non posset renunciare priuile
gio libertatis. et optime facit p̄allega
c. auctē. de priuilegijs. li. vi. ubi colligi
tur. quod episcopus loci non potest esse
ordinarius exempti etiā volentis alias
enim possit renunciare priuilegio exem
ptōis quod est falsum. ut in. c. cum tē
pore de arbitr. et in alijs iuribus supra
allegatis. quod videtur expresse contra
Fredericum. Si enī priuilegia exempti
onis concernerent merum fauorem ex
emptorum possent exempti illis renūci
are cum regula iuris indubitata videt
quemlibet posse renunciare fauori pro
se introducto. videmus etiam in simili
feudatarios non posse in casibus i. qui
bus dominus feudi est iudex dominū di
mittere. et alterius iurisdictōnem proga
re. etiam ordinarij loci. ut nōt. **I**nnocen.
in. c. ceterum. de iud. ad hoc. c. trāsmissa.
et c. ex tenore. de fo. cōpe. et ibi nō. **B**art.
i. li. i. et post operis. ff. de no. ope. nun. et
ff. de iudi. li. i. ubi dicit. qd̄ si domini habēt
aliquē subiectum non sub nomine nū
iurisdictōis. h̄ respectu alterius subie
ctōis. vel tributū. non potest subiectus
ad istar cleric⁹ prorogare iurisdictōnem
ut i. vñ. seu. si de feu. fuerit contrauer. c.
i. et de p̄hi. seu. alie. imperiali. et de hoc
etiam ibi per glo. et idem tenet **S**hostien.
in summa de foro compe. si. d. b. nec vi
detur. allegat autē. de sand. ep̄is. p̄co
nomos. et. sequenti. Ad hoc optime
qui filij sunt legit. per venerabilem. **S**. i.
super. unde cum vasallus non possit p
rogare iurisdictōnem. Etiam alias sui
ordinarij sine consensu domini. multo er
go fortius. nec clericus poterit sine con
sensu pape. omnes nanque rationes p
h̄bentes clericum consentire in alium
sine sui superioris licentia habere etiam
videntur locum in exempto respectu pa
pe et huius prohibitionis triplicez cau
sam assignat. **J**ohan. in. c. inolita. unde
cima questione prima. quia clericus nō
potest de calumnia iurare sine consen
su sui iudicis. ut in. c. i. de iura. calump
ni. et litigare non potest. si non potest

jurare quod secus est in alio. 2° q² nō pō
test ab alio epō ordines recipere ergo nec
iudiciū qd mai⁹ est. xi. q. ij. nullas pmas
3° q² ab alio qm suo plato nō pōt petē
iudiciū aīe quod est occultum. 4° for
tius nec manifestum. de pe. dist. vi. pla
cuit. Aliam rationem sentit Bar. in. l. ij.
ff. de iudi. 7 in palleg. l. i. de no. ope. num.
videlicet q² ideo clerici non pnt progar
iurisdiāonem alterius sine cōsensu p^{ri}h
iudiciū quia clerici placis suis sunt sbe
di non solum respectu nude iurisdiāonē
h^{et}ia3 quo ad alia dicunt sbe di quod
secus est in laicis ideo i casu in quo lai
ci vltra nudū exercitium iurisdiāonē
sbiiciuntur iudici nō possunt prorogare
iurisdiāonem vt feudatarij. vt in palleg.
c. ex tenore. 7 c. ex trāmissa. 7 c. veruz de
fo. compe. 7 nō. de iudici. ceterum. 7 hoc
dictum Bar. declarat Jo. de lig. in. c. sig
nificasti. de fo. compe. plus enī astringit
clericus epō pmo racione bñficij quod
pcepit ab eo. Item 7 racione ordinis q²
etiam translatus ē fm animā 7 corpus
in deū. xij. q. i. cui portio. xxi. dist. i. cleros
cuius vicarius est epus respectu suboi
torum. he enim rationes vendicant sibi
locum in clerico exempto respectu pape
fortius enim clericus exemptus subest
pape q² non exēptus epō. ar. ix. q. iij. cū
dā p mundum. 7 c. per principalem. de
pben. c. h. li. vi. ergo cum non sit pape sbe
dictus racione nude iurisdiāonē tātū.
non potest alteri⁹ iudiciū iurisdiāonē3
progare sine pape licētia sicut 7 alij cle
rici pnt. Interē enī pape seu alteri⁹ su
pioris sui sbe di per aliū non iudicari
7 discuti. vt i iurisb⁹ sup allega. Ipe si vi
camus eā esse de foro pñali p. c. ois. de
pe. 7 re. 7 per. c. placuit. de pe. dist. vi. 7 p
ea que statim dicta sūt. 7 fortius hoc ca
su quā in pcedēti. Interest enī iudiciū i
mediari suū sbe dium ab alio non absol
ui vt vultū sui pecoris agnoscat puer
biop. xvij. 7 nō. de pe. 7 re. omnis. 7 de
peni. 7 remissi. in. c. si epus. li. vi. in glo. si
enī. nā pcpue ppter hāc racionē etiā de
linquēdo in alterius territorio nō forti
tur q² forum respectu pñie. vt dīe glo. i
c. placuit. xvi. q. i. 7 nō. i. c. i. de raptor. 7 i
c. quod clericis de fo. compe. Itē3 si pos
set exemptus prorogare iurisdiāonem

quo ad absolutionē ita possz in alio ca
su 7 alio 7 sic in infinitum. 7 sic ex toto
renunciare pñalegio libertatis qd face
re nō potest. vt in. c. cum tpe de arbi. ad
hoc qd in simili nō. p. Jo. an. in. c. cum ve
nerabilis. de cenf. Item si speciale est i
casu. c. si. de pe. 7 re. vt exempti placit pos
sint sibi eligere confessorē. ergo regulā
riter nequeunt i alium iudicē consenti
Item puto q² vigore illi⁹ cessionis ele
di p exemptos nō possunt absolvere ab
excoicatione nec i alijs casib⁹ iphs refer
uatis. ar. in. c. ij. de pe. 7 re. li. vi. vnde ca
ueāt sibi exempti. vt a papa vel suis su
piorib⁹ obtineāt specialem indulgētiā3
super hoc. Et sic concludo iudicē melio
ri semp saluo absolutionē non valere p
hec. 7 ea que allegavi ad ptez negatiā3
Et p pōda satis v⁹ responsuz ad argu
menta in contrarium alle. vnum tamē an
nedo qd ponit accur. in. l. i. c. vbi d⁹ cri
mi. agi opor. q² vbi iudex ē talis q² citat⁹
ipm iudicē facere nō pōt non nocet taci
turnitas facit. c. dilecto. 7 ibi nō. de pbe.
7 sic est responsum ad so quod dicebat
q² pmittēdo se absoluti tacite cōsentit. nā
cum ipse eum iudicē3 facere non possit.
vt sup dixi. nec etiam ille pōt mittere sal
cem in melleū alterius. vi. q. i. c. i. Qua
taciurnitas nō hēc in aliq opitulari. h
talīs absolutio tanqm obēta a iudice
non suo viribus non sbsistit. ix. q. ij. p to
tū de pe. dist. vi. placuit. 7 de pe. 7 re. om
nis. 7 c. ij. e. ti. li. vi. hāc tamē decisionem
supplendam et corrigendam sbe di iudici
tio p^{ri}s 7 pceptoris mei singularissimā
vñs Fran. de zabarellis Cardinal⁹ florē
tini dignissimū q² in hac sacratissima sa
pientia sū vudum obtinuit pncipatum
7 tantum de illo. ¶ Sequitur dubium
secundum.

Aenso ad 2^m dubiū an pcess⁹ i
tus p iudicē p⁹ recusatiōez in
iphs iudiciis psonā ex iusta
7 pbabili cā ppositam extra
appellationis interpositionem corruat
et hoc dubium rep⁹ndet ab alio. An
recusatio ipso iure suspendat iurisdiāo
nem. Et primo allegabo ad partem ne
gatiuam quod non suspendat ipso fa
cto. sed opus est appellatione. 7 videt

videtur aperte probari in c. super que
stionū i. fi. de offi. deleg. vbi dicitur qd si dele/
gatus pncipis opellit ptem litigare co
ram subdelegato suspecti qd licite a tali
grauamine potest appellari ad papam.
et quod fuit acceptatum post huiusmo/
di appellacionē iudicari debet irritū. et
inane. et sic pderat et expostulat ibi ter
appellari ad irritacionem processus. idē
videtur velle tex. in c. quotiens. ij. q. vi
licet glo. ibi sentiat contrarium. **2°** B
videtur probare tex. i. l. nō distigtemus
f. cum quidam. ff. de arbi. vbi dicitur.
qd si arbiter recusatus profert sententia
q contra agentem ad penam obstat ex
ceptio doli. et sic cōpetit actio. alias non
daretur exceptio q est actōis exclusio.
de ordi. cogni. c. cum dilect. et sic tenet
de rigore iuris gestum p arbitrum recu
satum. **3°** ad hoc inducunt. c. cū specia
li de appel. et c. si quis cōtra clericū. d. fo
ope. et c. iudex. de offi. dele. li. vi. in qbus
pbat etiam iudicē delegatū habere iur
isdictionem saltē ante pronūciacionē sup
recusacionē. si ergo habet iurisdictionē
debet tenere processus. licet extra exerci
tium iurisdictionis opetat exceptio. et licet
iudex grauauerit non admittendo ex
ceptionē. attamē imputandum est parti
non appellanti. nam vbiq; contra iu
dicis processus obijcitur exceptio. et iu
dex pcedit ad vltiora. videt illū reijcē.
et tacite pronūciare sup exceptionē. et t
processus si non appellaret. vt i. c. ex pte. ij.
de appella. vbi ter. optim. et i. l. a pcedē
te. **4°** de oīa. vbi etiam pbat. Et optie
faciūt nō. p glo. i. de vnica de do. et oīu.
et p Inno. i. c. pastoralis. f. pterea. de off
dele. si enī appellat ab interlocutoria et iu
dex pronūciat illam eē frivola. et ab hac p
nūciatōe itē nō appellat pma appella
tōe defra. vñ tenebit processus postea p iudi
cē inīr. idē vñ et forti^o dicendū in recusa
tōne procedendo enī ad vltiora videt
illā pūciare frivola. et imputandū est p
ti que non appellauit. **Quarto** nō d
operari plus restitutiōis exceptio. quaz
appellatōis inēpositō. ar. c. sup eo. ij. de
appell. et quod notat. glo. in c. si contra
vnum de offi. deleg. li. vi. sed gestū post
appellacionem ab interlocutoria non ē
nullum ipso iure. sed pendet ex futuro
euentu. vt in c. non solum. de appel. li. vi

nisi precesserit inhibitiō iudicis ad que
ut ibi. Ergo multo fortius gestum post
exceptionē recusacionis non debet corru
ere ipso iure. nec alicubi probat iurisoi/
dionem esse suspensam per solam recusa
cionē stabimus ergo regule generali vt
teneat gestum a iudice. licet egerit extra
ius litigatoris. vt in c. cum inter. de se.
et re iudica.

In contrarium et ad prem
affirmatiuā. qd suspendat
iurisdictionē eo ipso qd p recu/
sacionis ppolicionē allegat
pmo text. apud i. l. vna.
Et si quacuq; pōi. po. vbi pater iudex cō
pellens quē ad matrimoniū contrahen
dū. et a iure nō interdictū punitur certa
pena. et vñ facultas cōpulso cum tota
familia sua illi iurisdictionē vitādi et da
tur alteri iurisdictionē. et sic ipso facto aboi
cat iurisdictionem a recusato et i alium
trāsūdit. **2°** adducit. c. iudex de offic.
dele. li. vi. vbi apte dicitur iudicē non
posse post recusacionem propositam cāz
committē sine recusatoris assensu m
to ergo fortius nō dēt in causa pncipal
li posse pcedē. ar. auē. multo magis. **3°**
de sacro sād. eccl. nā et subdelegare ē iur
isdictionē vti. ff. de iuris. om. iu. more maio
rū. et i. l. ij. in fi. co. ti. nō. glo. in pāl. c. iu
dex. nā facili^o pmittit delegatō seu cau
se omissio quā super pncipali processu.
de fo. ope. si qd extra clericum. sed pmut
non permittitur indistincte iudici recusa
to. ergo multo minus 2°. scilicet. vt per
se procedat quāq; enim recusatus nō
desinat esse iudex per solam recusacionē
ppositionis. Tamen exercitium iurisdic/
tionis videtur sibi interdictum. vt in p
allega. c. iudex. et c. suspicionis. et c. 2° re
quiris. de appella. propter quod non de
bet tenere processus. ar. i. c. prudentiam
de offi. dele. vbi patet. qd duo iudices da
ti simpliciter. vel cum clausula l3 omnes
habent iurisdictionem. tamen exercitiū
non habet nisi pro parte si vnus proce/
dit sine altero propter exercitiū inter/
dictum non tenet processus vt ibi. 2° ap
pellatō recusatō. et relatio procedunt a
pari. quod patet ex co. quia in simul in
titulatur. vt patet in titulo. de appella/
cioni. recusa. et relati. et facit capitulum
super eo. ij. de appellationi. Sicut ergo

non tenet adus post appellatōnem legi
timā cū p eam suspendat iurisdīctio ipso
facto ita etiam p recusacōne ex quo i ve
ritate ē legitima vt ē tex. in. c. sup qdnum
in fi. de offi. dele. 7 in. c. si a iudice. de ap/
pella. li. vi. 7 nō. i. c. non solū. c. cl. 7 li. 7 i
c. p tuas. de sēten. excō. nec tenet post re
lacionem. vt in. c. itimasti. de appella. ita
nec tenere dēt post recusatōnem. ad hoc
c. suspitōnis. de offi. delega. 7. c. 2. requi
ris. de appel. **Quarto** i ducit nō. p In
nocen. in. c. ceterum. de rescrip. vbi dicit
q si reuocato i dubiū de validitate plu
rium rescriptorū. ita q iudices debeant
pcedere ad electōnem arbitrorū fm pra
dicam. c. pastoralis. de rescrip. vbi si iu
dices habent ordinem. 7 pretermittūt
7 pcedūt in pncipali non tenet pcess^o qz
est initus contra solitum ordinē iudicō
rum. h. q. vi. s. itē sētentia. 7. c. de sēte.
7 iur. om. iudi. l. platam. sic ad pposituz
si iudex recusatus nō pcedit ad arbitro
rum electōnem fm q iura disponūt. h. p
cedit in pncipali non debet tenere pces
sus. ad hoc bene facit glo. in. l. apitissimi
De iudi. que dicit q iudex recusatus
desinit esse iudex hīs argumētis p vera
q parte premissis

Ad solutōnem condescendēs
dei 7 eius matris nominib⁹
inuocatis premittam⁹ opini
ones quas in materia repē
o. **Prima** fuit opi. glo. in. c. quociens. h.
q. vi. 7. h. q. v. quia suspēdi q processus
non teneat etiā citra appellatōnez 7 sic
iurisdictō suspendatur ipso facto. hanc
opi. sequitur. **Bar.** in. l. quia poterat. ff.
ad trebel. 7 dicit esse casum in palleg. l.
vns. **C.** si quacunq pōt. po. sequit hoc
in. c. legitima de appel. li. vi. 7. c. cum spe
ciali. e. ti. 7 do. pe. de ancha. in prealle. c.
iudex per illum textum. 7. l. vnicam spe.
in tit. de recusa. s. qualiter fuit varius.
nam in principio illius. s. dicit q propo
sita contra iudicem recusatio suspēsa.
est ipsius iudicis iurisdictō. **In** fine dō
illius. s. dicit se credere tenere processuz
initum per delegatum vel ordinariū
recusatum nisi appellaretur vel per aliū
adum in alium transferatur iurisdictō
Secda fuit opi. **Innocen.** in. c. cum spēa/
li. de appel. vbi dicit q nō meminit se le
gisse q non valeat processus nisi appella

ret. hāc opi. **Inno.** sequitur angelus de
perusio in. l. qui poterat. ff. ad trebelli. se
quitur etiam in. c. cum speciali alle. do.
Bar. 7 do. an. de but. tenet q processus
teneat antequā a iudice abdicetur iur
dictō funditus quod quando sit colligi
tur ex. c. iudex. 7. c. 2. requiriz. 7 ex istō
nōt. s. fuit lapi. in dicto. c. iudex q pro
cessus interim sit in pendē. 7 pendeat
ex futuro euentu. nā si pronuntiabitur
pro recusante detegatur processum non
valuisse secus si contra eum. qz tunc de
tegetur valuisse. sicut dicimus in simili
in appellatōne ab interlocutoria. vt alle
supra pro pma parte. **Alij** vero moder
niores hanc tertiam sequētes nūntur
reducē ad pcorā opī. **Inno.** 7 **Bar.** vt
opi. **Inn.** 7 sequit pcedat d iur canōico
fm q non sufficit tantum allegare. sed
oportet quod pbe. vt in. c. suspitōnis.
7. c. cum speciali. opi. do **Bar.** 7 sequat
um pcedat de iure ciuili fm qd ex sola
voluntate sine alia pbatōne pōt iudex
delegatus recusari tamquam suspēd^o.
vt legit 7 nō. in. l. apitissimi. **C.** de iudic.
vbi tantum videt opari recusatō de iur
canonico secuta pbatōne 7 snia. et sic
videt q sicut de iure canonico lata snia
oimodo desineret eē iudex 7 sic pcessus
oimodo de iur canonico non valeret ip
so iure. ita vī q de iur ciuili eo ipso solo
q facta ē recusatō ipso iur desinat eē iu
dex 7 p consequēs non valebit pcessus
7 sic fm istos. opi. **Inno.** posset saluari
7 reducēdo ad opinionem lapi. 7 plus
vī fm istos q etiā appellaret non cor
ruerz pcess^o ipso facto de iur canonico.
qz appellatio ab interlocutoria non reu
dit pcessū nullū ex h solo. qd est appella
tum si nō est aliqo acceptatū post ihibi
tōnem iudicis ad quē p ea q habetur i
c. non soluz de appel. li. vi. 7 sic multomi
nus ex h solo q facta est recusatō nō vī
pcess^o postea fact^o eē null^o. nisi h detega
tur ex postfacto pbatā veritate cāe 7 la
ta snia p recusati. h hec opin. nō vī indī
stinde dā nā si appellatō est legitima 7 p
babilis in pncipiū suspēdit iurisdictō iu
dici. vt i. c. si a iudice. d. aq. li. vi. nec 7 p
tea gestū vt ē tex. agē i pal. c. sup qd nū
i fi. 7 i. c. p tuas. d. sē. ex. l. 3 gestū nō dēat
reuocari nisi postq constiterit illā cām
esse veram. et loquitur ita. c. non solum

de appel. naz i veritate in continenti pces-
sus est nullus. vel aliquis. nam qd cer-
tum est nature certum e canonico hoc
e. licet. de sente. excō. 7 quod ibi nō. Itēz
q si post recusacōnem ppositā recusans
oparet coram recusato. nā fm hāc opi-
nionem de iure civili adhuc nō valeret
pessus. quia si in cōtinēti desistit esse iu-
dex pūatorū consensus nō potest illū
iudicem facere. l. pūatorum. C. de iur.
om. iu. de for. cōpe. significasti. 7 hoc vī
contra mentē illi. l. 7. l. cū spāli. 7. ilico
autem. naz de mēte illi. tex. vī q si recu-
sās infra triuū nō eligit arbitrum vel
arbitros. qui cognoscāt de pūcipali. De
pūmus iudex recusatus non censet remo-
tus. imo debet coram illo litigare. Itēz
posset attentari. q etiā cā recusacōis
nō sit vera. ex quo tamē hoc nō constat.
Imo causa de se ē probabilis 7 legitima q
non valebit pcessus postea inīr. licet po-
stea constet illam cām nō esse verā. tum
quia ex sola ppositione videtur suspēsi-
uris iudicis exercitiū. vt i. c. suspicōis
de offi. dele. 7 in. c. legitima. de appella. li.
vi. 7 in. c. scdo requirīs. de app. 7 i. preal.
e. iudex. que iura aperte innuūt iudicēz
non debere pcedere in pūcipali nisi p
usqz constiterit causā recusacōis non
esse legitimam. tum quia pcessus inīr
post recusacōnē ppositam est cōtra solū
tum ordinem iudicōrum attemptat. cū
iura velint arbitros debere eligi. 7 pū-
discuti cām suspicōis. vnde cū iste ordo
fuit ptermisus inīr. viciatur processus
ar. eoqz que nō. Inno. in. c. ceterum. d. re-
scrip. ad hoc. ij. q. vi. Itēz snā. 7. C. de se.
7 in om. iudi. l. plarām. q non militat i
appellacōis causa. cū si causa non sit 7 a
non suspenditur iudicis iuris iudicō. nec
reperitur processus attēptatus contra
ordinem iudicōz. vt in c. non solum de
appella. li. vi. Et ex hoc potest elici vnūz
nouū. vt quo ad istū effectū plus opes
recusacō q appellacōis ex alio grauami-
ne inīpōsitō. Ad pōitā faciūt i ar. c. ex-
hibita. de iudi. 7. c. inīpōsita. de app. vt si
cū hūc effectū hō opetur ibi sola pba-
cōis oblatō. ita 7 hoc cāu sola restituti-
onis ppositō propter ordinem pūsum
7 exercitiū iuris iudicōis suspēsiōnē. vnd
ego puto in hoc articulo distinguendūz
q aut recusacōne pposita processum iā

gestum. 7 sententiā fore latā nūtiare
quīs suspēsiōis ptertu de nouo de cō-
retrahere. vt glo. singulari in. c. cum in
de excep. colligit ar. ex illo tex. q sēcētia
teneat h debet retrahari pro hoc. quia
non fuit de mente pape iudicis suspēsi-
cām omittē. vt ibi. 7 facit. c. tam. te. et
quod ibi nō. de eta. 7 qua. 7 idem sentie
glo. in. c. quia suspēsi. ij. q. v. 7 bene fa-
ibi tex. etiam in ordiario. facit quia. p
litem contestatam. non licet iudicem re-
cusare. vt i. l. cum speciali. C. de iudi. 7
aut. offeratur de li. contest. 7 tamen ad
noticiā potest pponi. vt in. c. insinuat
te. de offi. dele. 7 nōt. Jo. cal. in. c. ij. de or-
di. cogni. dūmodo tamē pūmo fuit solū
citus in inquirēdo. ar. i. c. pastoral. de
excep. 7 vīde glo. singularem. in. c. excep-
tio. ij. q. vi. p illo dicto cal. q etiā si affi-
competebat exceptio. ex quo tamen nūc
de nouo peruenit ad noticiā proponi
potest etiā post litem contestatam. 7 exten-
dit multum. c. insinuate de offi. del. vñ
tamez indubitātū est q si ante ppositi-
tam recusacōis delegat. subdelegauit
in totum ptertu suspicōis non pōt com-
missio reuocari. Secus si aliquis de cā
sibi reseruauit vt dicit tex. in palle. c. iu-
dex. Aut pposita fuit recusatio 7 pū-
ter in ordinario 7 delegato vico for. sus-
pensā iuris iudicōis iudicis in pūcipali
huc fuit in arbitrum compromissum vt
probatur in. c. legitima in. fi. de appella. li.
vi. siue non ex quo petitur compromi-
ti. vt probat in. c. suspicōis in fi. 7 i. c.
scdo requirīs et. c. cum speciali superius
alle. licet enim delegati iuris iudicōis nō ex-
tinguatur processus ante pronūciatio-
nē sup suspicōe. vt in preall. c. iudex per
solā tū recusacōis ppositōz iuris iudicōis sus-
pēsiō seu exercitiū iuris iudicōis. l. 3 in eo re-
maneat habit. vt i iurib. sup allegatis
7 maxie i. c. iudex vbi p3 pposita recusa-
cōne non potest iudex omittē alteri cau-
sam nisi de recusatoris assēsu vnde pō-
vero q negacō pcedit verbum pōt 7 sic
importat necessitatē. vt nōt. glo. in regu-
la. i. de reg. iu. li. vi. Si omittēre nō pōt
mīto fortī p se agnosce. ar. c. si q3 oītra
clericū de for. cōpe. nam delegare ē iur-
iudicōne vti. vt i. l. ij. ff. de iuris iudicō. om. iu.
Et sic licet non extinguatur iuris iudicōis
suspenditur tamē iuris iudicōis exercitiū
h x

Simile in. c. pastoral. de rescript. ibi ens
delegatus hēt iurisdictionem i cōtēto
sē clausula generali. h. non habet iuris/
dictio n̄ exercitium antequā persone ex/
manetur. et pro hoc optime alle. c. legitia
in fine ubi dicitur. q̄ ex tūc scilicet lapsa
termino ad terminandum negotium sus/
picōnis iudex non omittat procedere in
p̄ncipali. et sic post lapsum termini cāti
recuparat exercitium iurisdictionis an enī
non habet unde si ante procedit nō tene
bit processum ex defectu exercitij. et quia
contra legem iūctus. C. de legi. non ou/
bium. r. dist. vides. et regula que contra
iūctus de reg. iur. li. vi. et contra solitum or/
dinem iudiciorum ut supra dixi. **T**amē
aduertendum quia hoc puto verū cum
limitatione sequenti. Aut enī proponens
recusationē post eam ppositam compa/
ruit coram iudice sponte. vel ad ip̄m et
tationem factā super processu p̄ncipalis
cause. et indubie processum tenet. q̄a iudex
videtur super ea pronunciasse p̄ce/
dēdo ad vltiora et ille videtur ad quē
uissē et exceptōis sue renunciassē. arg. de
offi. dele. gratum. de testi. cum venissē de
appel. c. sollicitudinem. et c. ex parte. li. j. et
q̄d nō. in. c. si a iudice. de app. li. vi. de his
que fi. a ma. parte ca. ex ore. aut nō spa/
ruit ad citatōnem iudicis factam super
p̄ncipali et dico p̄cessum nō tenere quia
cum exercitium iurisdictionis sit iudici in/
terdictū super p̄ncipali per sup̄dicta nō
potuit eius citatō artare citatū cū p̄ci/
debeat discuti recusatōis articulus ad
hoc optime fac. p̄cell. c. si a iudice eq̄pa/
rando recusatōem appellatōis. **I**tem ubi
cunq̄ certum et notoriū est p̄ci absēti ex/
ceptiōem declinatoriā competere non te/
netur p̄ci absens citata ad iudicis cita/
tōem venire etiam allegatura exceptiō/
nem sibi competentem. et si iudex proces/
sus non tenet p̄cessus hoc aperte p̄batur
in. c. si duobus de appel. et melius in cle.
pastoralis. h. p̄isana. de re iudica. et ibi
glo. sup. verbo notorio et latius tenet et
p̄sequitur Inno. in. c. h. de dila. vñ ex q̄
p̄ci iudicem ex causa legitia et p̄babilis
recusauit offerens se ad arbitroz electi/
onē certū ē iudex se nō posse sup. p̄ncipali
p̄cedē. et q̄ absēti quē citat op̄etit excep/
tō declinatoria nā ex q̄ semel exceptiōem
recusatiōem p̄posuit p̄sumit p̄curat i ea

de exceptiōe et iurisdictione. ff. de p̄ba. enj. q̄
volūtatē d. baptis. c. maiores. de rescript.
si gratiose. li. vi. et sic iudicis taxatio tā/
quā temeraria. et extra iuris ordinem. et
emanās a non habente iurisdictionē ex/
ercitium nō habuit afficere citatū facit
de elect. bone. 2. et q̄d nō. ibi glo. **I**tem
esto q̄ hec citatio non corruet ex iurisdic/
tōis defectu quia tūc hēt notoriā iustitiam
nō hēt artare citatū. et idē dico ibi
ubi sparuit et exceptiōem recusatōis ite/
rū p̄posuit. q̄ cū suspensū sit iurisdic/
tōis exercitium. nō potuit p̄cedē sine p̄iuz
osensu i p̄ncipali cā. ut i iurib. p̄ci. alle.
et hec puto p̄cedē tā de iure canōico. q̄
ciuili n̄ q̄ de iur. ciuili gesta post recusa/
tōem indubie irritabūt incōtinēt de iure
vero canōico pōt p̄babiliter dubitari
per sup̄dicta tamē puto q̄ idē sit scz q̄ p̄/
cessus sit ip̄so iure nullus et dēt reuocari
etiā aīquaz ostet cām recusatōis eē ve/
rā p̄ ea que supra dixi. h. quo ad effectū
abdicatōis iurisdictionis funditus erit dis/
ferētia tā in ordinario q̄ in delegato q̄
ordinarij de iure ciuili nō recusat. ut in
auē. si quādo contingeret. C. de iur. et
nō. glo. i. l. apertissimi. **D**e iur. canōi/
co pōt recusari. nec vā sibi coadiūct. h.
sic de iur. ciuili. ut i. c. cū speciali. de app.
Item de iure ciuili recusatiō cā. ut i palle/
l. apertissimi. et l. cum speciali. h. de iure ca/
nōico dēt p̄bati legitia cā. alias iudex
reassumit iurisdictionē. ut i. c. iudex. et i. c. cū
speali. et c. suspiciōis. et c. legitia palle. pu/
to tūc q̄ de iur. ciuili si ordinarij p̄cedit
p̄ci p̄batā recusatōis aīquā dēt sibi adiū/
ct. q̄ p̄cessus corruat ip̄so facto sic supra
dixi de iur. canōico. q̄ iurisdictionis exerci/
tium sibi soli ē interdictū ut in palle. auē.
si q̄ ad h. c. vno. et c. cām. de offi. del. **S**i
ho p̄nūciatū fuit sup. exceptiōem recusa/
tōem nec fuit appellatū delegat. p̄ci de
finit eē iudex. ut in palle. c. iudex. q̄ casu
p̄cessus p̄ci postea habet corruet etiā
de p̄iuz osensu. q̄ p̄uatus osensu ē. ut
in. l. priuatorū. C. de iur. om. iudi. et c. sig/
nificatibus. de offi. dele. et c. significasti.
de fo. op̄et. **S**i vero est ordinarius tunc
dubium p̄det ex eo. an definat eē iudex
per pronuntiatōnez. et breuiter puto q̄
non. p. c. cum speciali. de appel. et c. si q̄
contra. de foro compe. nota. glo. in. c. 2.

requiris. de appella. et sic in eo dico disti-
guendum prout supra dixi in membro p-
cedenti. Et hec sunt que breuiter sentio
in hoc articulo. et ad hanc distinctionem
possunt reduci supra omnia argumeta
supra formata. et ad. c. super questionibus
in fi. quod videtur multum vigere. **R**espon-
deo quod ibi factum narratur quod patet ex
h. precedenti. **I**tem delegatus subdele-
gatus appellebat ibi premissa ad litigandum
coram iudice suspecto. vbi ut euitaret gra-
uamen saltem facti. utile fuit ibi appellari
quantum enim per recusacionem proposi-
tam. suspendatur iudicis iurisdictio per
eam tamen non deuoluitur ad superiores
sic per appellacionem quod patet ex eo. quia
eliguntur arbitri. unde utile est appella-
re si iudex non admittit recusacionem. quo-
ad validitatem tamen processus super prin-
cipali sufficiat sola recusatio modo pre-
dicta. potest responderi et aliter quod ibi pon-
deratur appellacio ad effectum iudicandi
irritum et inane postea gesta non solum
respectu iudicis subdelegati recusati. sed
etiam respectu subdelegatis. nam ibi sub-
delegatus non in totum compellebat litigare
coram subdelegato suspecto et ob hoc gra-
uamen appellatur ad papam. unde si bene
ponderet ibi tamen. non appellatur a recu-
sato. sed a subdelegato compellente. unde vir-
tute appellacionis iudicabit irritum et in-
ane. quicquid fuerit gestum et per subde-
legatum. licet ipse non fuerit recusatus
h. eius subdelegatus. quod etiam patet ex
eo. quia ibi appellatur a subdelegato quod
tunc fuit appellatum ad subdelegatum.
ex quo non subdelegauerat in totum. ut in
h. porro in eodem. c. et hec solutio est non
bilis et subtilis ad illud textum. **A**d. l. non disti-
guemus. h. cum quidam respondetur quod ibi lo-
quitur in arbitro ex cuius sententia non
agebat h. ex stipulacione penali. Et ideo
licet alias sententia iudicis redderetur
nulla non per hoc impeditur ipso iure com-
missio stipulacionis penalis. ut patet ex. l. ita
demum. ff. eo. ti. vbi patet. quod licet arbitri
ulerit sententiam per pecuniam. quo casu sententia
esset nulla in iudice. ut. ij. q. vi. diffinitiaz
et venales. et. q. non prout. non est necess. l.
venales. tamen omittitur de mero iuris rigo-
re stipulacio penalis licet obstat exceptio
et sic patet quod eo casu quo iudicis sententia
redderet nulla eo casu obstat exceptio

petitioni pene quando sententia fuit la-
ta per arbitrum. non autem ipso iure impedit
commissio et sic etiam debet intelligi. quod
habetur in. l. apud celsum. ff. atq. ff. de
do. excep. et quod ibi non. **B**ar. **A**d. 2.
respondetur. quod licet iudex non definit habere
iurisdictioem. tamen exercitum perit
per recusacionis proposicionem. Nec erat
opus appellare. ex quo amplius coram
eo non comparuit super principali. ut su-
pra dixi. **A**d. quartum quod non debet
plus operari recusatio. respondetur fa-
cendo. quod non debet plus operari. sed ut su-
pra dixi si causa est legitima. et probabilis
gestum post appellacionem est ipso iure nul-
lum. licet veniat reuocandum modo pre-
dicto potest etiam responderi et subtiliter
quod quo ad effectum annullandi processum
plus operetur recusatio. quam appellacionis
interposicio per ea que supra dixi. Alia
vero argumeta inducunt ad probandum
suspicionem iurisdictionis optime reduci
possunt ad hanc distinctionem. nam. l. unica.
Et si quacunque. pro. po. procedit quando
iudex semel fuit recusatus nec postea a-
ditus. Si enim de nouo fuisset aditus
non negat ibi tamen. validitatem processus
Inno. tamen in. c. insinuante. de off. dele.
sentit. quod ibi est speciale. et idem do. Ange. i.
l. quia poterat pass. nam ibi ius erimie
opulsi. et totam eius familiam a iurisdi-
ctione illius iudicis propter acerbitate delicti
et illam tribuit alteri iudici Sed ut dixi
tunc possumus dicere in omni legitima causa re-
cusacionis. ar. l. apertissimi. et. l. cum specia-
li. **E**t. de iudi. et. c. iudex. de off. dele. li. vi.
et. c. cum speciali. vbi ius tamen requirit. ut agnos-
catur an causa recusacionis sit vera. et idem vbi
dicendum in pass. l. unica. ad hoc ut ex toto il-
li. l. disposicio videtur sibi locum. et hec suf-
ficiat de isto articulo. **A**d. utendum tamen quod
inspecto iure civili potest ut supra dixi. quod
illa. l. ponat casum specialem. nam eo iure or-
dinari per recusacionem non definit habere
iurisdictioem etiam in illa causa. sed va-
let sibi coadiuuari. ut in auct. si quando contingit
Et. de iudi. et quod ibi non. et in pass. l. unica rone
suspicionis definit habere iurisdictioem. quod potest
casum speciale. **I**tem et per dicit inspecto iure ca-
nonico. quod et eo iure ordinari recusatio non
definit omnino iudex saltem in omittendo. ut in
c. si quis contra clericum. de fo. ope. et. c. cum specia-
li. de app. non. glo. i. c. scdo requiris. e. ti.

Hoc est dubium si a delegato ordinarij recusati appellati cogit an possit ad superiorem ipsius recusati eo prefato appellari. An hoc sit ad eundem recusatum. ut alius delegatus deputet appellatum hoc dubium ex parte declaratur alteri. an iudex recusatus possit prius iudicis cum delegare alii cui neutri prius suspensus. Et pro no arguatur ad pre negatam. p. c. licet i fine. de fo. co. pe. ubi probata est suspensio et remittitur ad superiorem. ad hoc ter. l. l. vna. Et si quicquid pro. po. ubi non datur facultas iudici recusato alium deputari. h. iudicis eo causa in alium transferri. ad hoc. c. cum speciali de ap. ubi ostenditur probata suspensio iudex recusatus debet omitti cum de recusato et assensu. ut ad superiorem remittere. et sic sine recusato assensu cum omitti non valet. et principaliter induco. c. iudex. de offi. deleg. l. vi. ubi delegatus allegat suspectum an prius conne equatur ordinario. h. delegatus recusatione posita non valet committere causam nisi de consensu prius. ut in alleg. c. iudex ergo nec ordinarius. Et delegare est iudicis potestas p. s. ut l. i. l. i. fine. ff. de iur. om. iudi. et no. glo. in c. si a delegato. et c. iudex. de offi. dele. l. vi. h. ostenditur prius iudicem esse suspectum potest ordinarius omne exercitium esse ergo si prius consensu committere non valet cum omittendo ut iuris dicitur de preterea si posset omitti posset leve multum recusare quodammodo et si per se cognosceret. deputatio videlicet alius magis suspectum quem forte recusans non possit probare suspectum. si ergo recusatus committere non potest iudicis prius frustra querimus. An sit appellatum ad recusatum quod si omittere non valet cum principali modo fortis nec causam appellatorem ut i. parebit.

Inter contrarium et ad pre affirmatiam quod possit delegare ad ordinarij. c. si quis contra. de fo. ope. ubi ut ter. ap. iudicis ut i. iudicis in solutio. ad hoc. c. ad hoc et i. de app. l. si. facit. et in si i. probat p. l. p. de iur. om. iudi. ubi prius potest omittere causam sine prius assensu in quo primo advocatio officium exercitum et tamen principaliter in cognoscendo redonitur suspectus ut no. Inno. in c. irrefragabili. de offi. or. et archid. et Jo. an. in c. si contra unum de offi. dele. l. vi.

facit. c. statum novum. l. q. vi. et c. si. de testi. l. vi. et no. glo. in prealleg. l. p. reor. Et papa causa in priam ut videtur suspensio alius omittit. ut no. glo. in c. cum dilecta. et confir. vel in c. et no. in c. euz venis. de iudi. Et si iudex a quo efficitur iudex ad quem licet non possit principaliter de causa cognoscere ratione suspensiois per tamen delegare. ut no. glo. in c. querela de elect. et iij. q. vij. tria. h. seo vera patet et no. glo. de appella. eos. et no. in spe. in ti. de appel. h. nunc tradem. Et quibus omnibus probat per legem suspectus in causa principali non per hoc creditur suspectus in causa omissione cum in committendo sit simpliciter executor et cuilibet potest remanere facultas talem iudicem delegatum recusandi. ut in palle. c. si quis contra clericum facit. c. novit. de appel. Item de iure civili ordinarius non recusatur in totum. h. edatur ad iudicem. ut in au. si qui contigerit. de iudi. ius ergo canonicum cum prebent facultate iudicis suspecti iuris dicitur neque videtur debet stricte intelligi ut saltem alius iudicem deputare possit ut sit minor recessus a iure civili quantum fieri potest. ar. eorum que non in c. i. de no. ope. nun. Et hoc presupposito quod omittere possit causam principalem videtur ad eum appellatum ut omittat etiam causam appellatorem. quod si non redonitur suspectus in omittendo in causa principali. ita et in causa appellatorem.

Hoc solutio per prius premissis de eiusque multis marie nobis inuocatis descendens. primo soluat hanc questionem incidentem et potest de iudicio quod arguendo an et in decisione ubi prius iudicis et ut omni scribitur habeatur notitia sciendum quod Inno. in palle. c. si quis contra sententiam ordinarii omissionem facere non possit sine consensu recusatoris per. c. licet. et c. euz speciali prealleg. Et tenet de. vincet. p. c. iudex. et quia perdit exercitium iuris dictionis per prius iudicem onem super suspensio. specu. in. ti. de recus. l. si. h. ordinarius late attingit hanc questionem. et tandem opin. concordant videtur concludere quod ordinarius recusatus de partium non tantum de recusatoris assensu debet causam omittere. ut in palle. c. cum speciali. et de offi. dele. sup. quod non. si. ibi dummodo de partium consensu.

et. et. verū. et. pres. nō concordāt. ipe
 ordiari. vel eius executor coget aliq̄s
 eligere. quibus ipse causam committat
 vel ipse per se alicui neutri parti suspēo
 omittat. vt in iurib⁹ sup̄ alleg. et. malie
 remittat cām ad superiorem. sua ensz est i
 hoc op̄o. vt i p̄dicto. c. cū sp̄ali. et. hūc
 intellectū est lra illius decretalis exponē
 da fm̄ eum. vt illa clausula de recusato
 ris assensu determinat primā partē dīstī
 ctue tantū. vt ibi nō. licet et. Off. hanc
 op̄onem det recusatori dicens. q̄ p̄ici
 pale nō omittit sine recusatoris assensu
 n̄ nō assensu recusator iudex. recusat⁹
 remittet negotium ad superiores. quod
 tamē nō placet spe. **Delegat⁹** at̄ nihil
 potest partibus iuratis. et. sic intelligit dēz
 Off. in delegato. Do. an. in. c. scdo req̄
 ris i si. distīguē q̄ aut recusacōe p̄posi
 ta et. p̄bata aī p̄nūciacōe vult omittē
 cām. et. iō p̄o. l. hui⁹ orrarium sciat i. c.
 cum speciali. Aut vult omittē post p̄
 nūciacōez. et. non potest quia desijt ha
 bere exercitiū iurisdictōis. glo. i. c. scdo
 requirif. et. in. c. cum speciali tenent oīra
 riam op̄inonem. scilicet omissionem fie
 ri posse. etiā post pronūciacōem p̄tib⁹ i
 iuratis. **Iō** videtur velle hostiē. in. c. cū
 speciali. vt p̄ illius dīstīctie referatur
 ad ordinariū. vt ille omittat alicui iū
 quem pres. consētiunt. **Alia** vero p̄
 de remissione ad superiorem p̄cedat in
 delegato. dicens nō seruari in ordinario
 vt cā remittatur ad superiorem. glo. in. c.
 puenit. xi. q. i. hanc questōnem tetigit. et.
 nō apparet quid velit. **Mihī** videt dī
 stīguēdum. q̄ aut loq̄mur in delegato.
 aut ordinario. **Primo** cāu questō vide
 tur decisa p. c. iudex. de offi. deleg. li. vi.
Aut enī vult cōmittere anteq̄ cōtra eū
 p̄ponatur recusatio. **Aut** post. p̄mo cāu
 si cōmisi in totum. vltērius recusari vlt
 facta per eū commissio impugnari non
 potest. secus si aliquid iurisdictōis sibi
 reseruauit. tunc enī dicendū est. vt i seq̄n
 ti membro. **Si** vero vult cōmittere
 post recusacōnem p̄positam. **Aut** fuit su
 p̄ ea pronūciatū. et. non p̄o. etiā de p̄ti
 um consēsu. q̄ et tūc omnino desinit eē
 iudex. **Aut** ante p̄nūciacōnem. et. tūc p̄
 de p̄tium consensu. et. nō aliter. siue recu
 satio sit tantum p̄posita. siue proposita
 et probata. et. hec omnia probantur in

preallega. c. iudex. **In** ordinario vero ma
 ius est dubium. vt patet ex p̄dictis. et. ex
 nō. in preall. c. cum sp̄ali. **Ego** vero sic
 distīguo q̄ aut proposita recusacōe or
 diari. tanquam lites execrās. non vult
 deuenire ad arbitrorum electionem. **Et**
 tūc potest cām indubie cōmittere. etiā
 p̄tib⁹ inuicis dūmodo cōmittat per
 sone neutri parti suspēde. consultius tū
 agit si partium consensum in cōmissiōe
 requirat. vt facultatem in infinitū recu
 sandi excludat. et. dico de hoc esse casum
 fm̄ vnum intellectū. qui bene congru
 it lre in. c. si quis oīra clericum de fo. cō
 pe. et. in. c. ad hec infra de appella. nam i
 prealleg. c. si quis contra primo dicitur
 q̄ recusatus debet dare delegatum. et.
 nulla sit mētio de partium cōsensu. imo
 sensus illius littere est. q̄ deputet sine p̄
 tium consensu. vt patet ibi ex sequētib⁹
 et. sic ne iste deputatus per recusatū re
 cusetur. ne in infinitum contingat recu
 sacō prouidet ille ter. vt ordinariū re/
 cusatus cōpellat partes ad eligēdū
 iudicem cui ipse postmodū cōmittat
 suas vices. aperte ergo in hoc apparet
 diuersitas inter ordinariū. et. delega
 tum. quoniam delegatus proposita re
 cusatione. non potest cōmittere. nisi
 de partium consensu. vt in preallegato
 c. iudex ordinariū autem potest parti
 um consensu minime requisito. **Si** enī
 ordinariū nō n̄ posset cōmittere sine
 partium consensu. sicut delegatus. non
 erat necessarium subijcere in isto textu.
 quia si actor illum delegatum refugit.
 q̄ tunc deputetur executor qui compel
 lat. et. et. semel consensisset. nisi ex super
 uenienti causa. nequissimē amplius
 resiliere. vt in. c. inter monasterium de re
 iudi. et. in. c. infinuante. de offi. delegati
 et. l. cum apertissimi. et. l. cū speciali. **De**
 iudicib⁹. et. iij. q. iij. offeratur. **Item** in p̄
 allegato. c. si quis contra compellit p̄
 tes ad eligendū sibi iudicem. et. dat eē
 iudicem ad compellendum quod face
 re non posset si exercitiū cōmitterendi
 esset sibi interdictum sine partium con
 sensu. **Et** ideo solutio Domi. Vincen.
 ad capitulum si quis contra. dum dicit
 quod ibi partium consensu in commissi
 one interuenit. aperte reprobat per
 illum textum. **Item** ordinariū de

iure ciuili in totum recusari nō potest.
Licet posset peti ut datur sibi adiun-
ctus. ut nota. glosa in preallegata. l. a/
pertissimi. **C.** de iudicijs. et probat tex-
tus in autentica. si quando contigerit
ibi posita. multo ergo fortius de iure
canonico debet posse committere. **A**ut
pronuntiatum fuit super recusatione. et
tunc dubium est anonum propter clau-
sulam de recusatione assensu. posita in
preallegato. c. cum speciali. Sed nihil o-
minus puto idem. videlicet quod possit
committere etiam in iudicijs paribus. et
de hoc est casus in preallegato capitulo
si quis contra. fm vnam lectionem que
habet hunc tenorem procedere quando
recusationis causa erat notoria. et pro
hac lectione facit. quia verba dēnt intel-
ligi cū effectu. vñ ex q̄ tex ibi dicit q̄ si or-
diarius fuerit recusatus deputet se impo-
nitur necessitas committendi. apparet
quod super recusatione fuit pronuncia-
tum vel causa recusationis erat notoria.
alia non dixisset deputetur. sed depu-
tari poterit. vel arbitri eligantur. ut di-
cit in. c. 2. requisitis. in. c. suspensio. et c.
cum speciali. et intelligendo q̄ nō fuit p̄u-
clatū q̄ erat notoria idē dicens notorietas
enī facti opatur id q̄ notorietas
fuit. q̄ ex ista oritur. **A**d q̄ nō. **I**nno. d.
d. sig. ex pte. i. et in. c. p̄terea. de oīla. facit
ele. pastoralis. p̄p̄ana. et q̄ ibi nōt. de re-
tuol. ad iud. c. cum oīl. de. d. sign. imo alī
q̄ plus opat notorietas facti q̄ iur ut
i. cle. i. de sepul. iuncta glo. q̄ est notabilis
Item facit c. cū speciali vbi clausula de
recusationis assensu tñ annectit p̄one p̄i-
uilegiat. et sic optō omittendi vñ remitten-
di causā ad superiorem videt vari iudici re-
cusato et non recusatori. ar. i. p̄alleg. c. si
q̄s oītra. hoc enī. c. interpretat. c. cum sp̄ci-
ali. si enī requireret inuitis p̄ibus omite-
tere. opō indirette daret ipsi recusatori
seu ipsi p̄ibus q̄d eē nō dēt. satis enī
est q̄ in totum declinat eius adiutorium
et maxime q̄ ut dixi de iure ciuili ordi-
arius nō valet in totū recusari. vñ in q̄n-
tu n ius canonicum deusat in hoc a iu-
re ciuili. debet multum restringi. argu. c.
i. de no. ope. nunci. et quod nota. in. c. rai
nuncius de testa. **E**t ad clausulam de re-
cusationis assensu posita in illo. c. cum
speciali. **D**ico q̄ non fuit ibi posita. ut

geam daretur optio recusatori. vel ut
necessario requireretur in commissione p̄-
tium assensu. h̄ fuit posita poti⁹ instruat
ut ut euitaretur infinitas iudicem fcu-
sandi. ut sit sens⁹ q̄ si iudex recusat⁹ dēt
committere causam ne contingat recu-
sationem fieri. congruum est q̄ requiratur
partium consensu. ad hoc allego optimū
tex. in. c. super questionum in. d. cum au-
tem vbi dicit tex. ne auditor datus sup-
medijs cause valeat recusari statuimus
ut de partium datur vel recipiatur assē-
su. **E**t fuit usus verbo statuimus. non
tamen statuendo. h̄ potius consulendo
ut ibi etiam nota. in glo. quia et sine p̄ti-
um assensu potest delegatus commissio-
nem facere. ut in p̄alleg. c. super questio-
num in. d. quem vero. si enī illa verba
de recusationis assensu intelligerent pro-
prie sequeretur absurditas p̄mo q̄ i op-
tione recusationis esset trahere reum ad
remotam iudicem sine illius culpa. **I**tem
indirecte daretur optio recusatori. quia
si non posset delegare eo inuito indirette
compelleretur iudex causam ad superi-
orem remittere. **E**t ex istis aperitur in-
tellectus illius. c. cum speciali. ut potius
consultue quā necessitate fiat ibi mē-
tio de recusationis assensu. licet secus sit
in delegato. ut probatur in p̄allegato.
capitulo. iudex. ibi enī exigitur necessa-
rio partium consensu. quod patet ex eo
quia negatio preponitur verbo potest.
quo casu illud verbum importat necessi-
tatem. ut est glo. nō. et singularis i regu-
la. i. de regu. iur. li. vi. et potest eē diuersi-
tatis ratio inter delegatum et ordinari-
um. **D**elegatus enim nihil habet iure
pprio. h̄ iure delegatus ut le. et nō. i. c. p. et
g. et c. sane. de offi. dele. delegatus et non
tenet eam p̄sonis suspensio omittet. ut
dicit rectus in capitulo cum inter de ex-
ceptioni. et in. l. apertissimi. et l. cum sp̄ci-
ali. **E**t de iudicijs. **I**tem si iste delegatus
est suspectus non potest committere sibi
partium consensu. quia non habet iur/
isdictionem efficaciter et pro hoc facit glo-
sa quam supra allega. posita in prealle-
gato capitulo. cum inter. **S**ed ordinari-
us habet iurisdictionem generalem. et
licet propter suspensionem non habeat ex-
ercitium in causa principali hēt enī iur/
isdictionem et poterit eam delegat resp̄ci

in ru. et ni. vel forte intendit qd non possit
 appellari 2° a iura diffinitia. neq. posset
 illum recusare ante sententiam. qz forte
 nō hēc pbatōnes pns. et sic immineret
 mai^o piculum in cā appellatōis. q. in cā
 pncipali. Itē si omitteret duob^o qui ser
 rent iustas contrarias. in episcopi optō
 ne esset alteram approbare. de re iudi. c.
 si. quod redundat i graue puidituz re
 cusantis. posset etiā inuici aliud argu
 mentum. pone enī qd recusator appellet
 si enī tenetur appellare ad iudicem recu
 satum eēt errari sibi ipi. qz per recusati
 onem dicit illum nō habere exercitium
 iurisdictōis. et p appellatōnem tacite i
 nueret errarium et sic eēt repellē^o vbi
 cūq. enī appellās negat iudicē imme
 diatū habere iurisdictōnem nō tenetur
 ad illū appellare. imo ad superiorem pvo
 cat vt ē tex. in. c. si a delegato de offi.
 dele. li. vi. Alii et vltamontani sū Jo.
 de ligna. distinguunt qd aut recusato
 ordinario pntiatur super recusatione
 et quia ex hac finita ē iurisdictō non po
 tuit aplius ad eum appellari. h. ad supe
 riorē. qz non facit graduz. ar. de offi. de
 le. iudex. li. vi. Si non ē pntiatum h. p
 posita recusatōe statī delegauit. qd ad
 huc remanet iudex saltē vt delegz pote
 rit appellari. hec opi. nō placet Jo. de lig
 na. qz licet pntiatō sup recusatōe exti
 guat in delegato iurisdictōnem ipa iur
 nō tamē in ordinario. imo ipsa vt firma
 remanet post pntiatōnem. Itē satis p
 ntiare vī eo qd delegat propter recusa
 tōnem quia tacite vī se dicere suspēdūz
 remanet ergo Jo. de ligna. cū glo. quia
 quis ordinari^o recusetur. non desinit ēē
 iudex. Opi. vltamontanorū placet do.
 an. in. c. si qd extra clericum et dicit eā qd
 qd sibi placuisse. licet vltamontanos nō
 videret. et ad motiua Jo. de lig. rūdet. qd
 licet pntiatō iurisdictōnem ordinarij
 non extinguat illam tamē inutilē reddit
 quo ad illū articulum vnde fit inutilis
 quo ad cognitōnem. et quo ad faciūz de
 legatōis. et illa inutilis non facit graduz. h.
 qd non dū pntiatur h. tantum pposi
 ta recusatione delegauit. nō detēda est
 inutilitas iurisdictōis et consequent^o ad
 huc remanet iudex. appellari ergo vī ad
 eū. forte enī nūc veller discutē hoc. An
 sit suspēd^o qd an nō voluit discutē. h. in

vlnenti delegatōis actum eligit. ideo
 propter hoc quia dubium saltem est an
 sit competens iudex debet adiri nec ob
 stac fm eum qd delegando tacite videat
 tur pronunciare se fore suspēdum. qz h
 est falsum. potest enī hoc velle cōmit
 tere execrans litem super hoc. an sit sus
 pēdus do. card. sequitur glo. et Johā.
 de ligna. qd post pronunciatam recusati
 onem potest committere vt supra est di
 ctum et disputatum est. Ego puto idē
 de ad epum delegantem appellandum
 p ea que in precedēt questione plenissimē
 dixi. nam sicut in causa pncipali non
 possunt adire superiorem pretermisso epo
 et suspēd^o. vt apē probat in. c. si qd con
 tra. Eodem modo non debet posse ipm
 obmūtē in cā appellatōis. nam sicut a
 dōr habens ordinariū legitime suspe
 dūm ipsum adire nō vt per se cognoscat
 h. vt alteri causā deleget ita et appellās
 debz ad eū appellare nō vt cognoscat. h.
 vt appellatōis causam alteri delegz. Et
 cut enī non iudicatur suspēdus i cō
 mittendo in negotio pncipali ita non
 dēt iudicari suspēdus in commissione
 cause pncipalis. Et hanc opionēz te
 nendo leuitur regula que habet a dele
 gato appellandum ad delegantem. que
 aperte leueretur fouēdo contrariam sē
 tentiā. et pro hac opi. optime facit tex. in
 palle. c. si qd contra in eo qd si recusat de
 legat^o rogat^o locū epi suspēdi. aditur
 ipse episcopus qui ipsum deputauit. vt
 illum surroget. multo ergo fortius si
 appellatur a tali delegato debet appella
 ri ad episcopum delegantem. cum hoc
 casu agatur de iniquitate iudicis dele
 gati. vel quia forte pars appellans de
 ducere intendit quod in pncipali cau
 sa obmisit iuxta. c. cum Johannes. de
 fi. instrumen. et primo cum forte malicōs
 se episcopum deputauit. et nihilominus
 ostendit vt illum deputet. et recusatio et
 appellatio in non nullis equiparantur
 casibus de appellatio. super eo. secun
 do. Item facit certus in preallegato
 capitulo. si quis contra. etiam in alio.
 videlicet in eo. quia deputauit delega
 tum ad compellendum partes. vt in ali
 quem consenciant. Mandat insuper ex
 ecutioni sui delegati sententiam. et sic
 vbiūque cessat suspitio iurisdictio

ne videtur. cum ergo in committendo ces-
set suspicio. ut supra dictum est ad eū ap-
pellari debet. ut causam alteri mandet.
Nunc restat respondere ad allegata
in partem contrariam. Et primo ad ra-
tionem **H**osti. et sequatium. et quod cum sit
sublatum medium per recusationem de-
bet appellari ad superiorem. Dico enim
non esse sublatum quantum ad commis-
sionem. et si sublatum sit quantum ad cog-
nitionem. sic non censetur sublatum quan-
tum ad causam principalem. ut supra.
Item quia non definit esse iudex cuius er-
go remanet iudex saltem respectu omis-
sionis ad eum est appellandum. et iura
allegata per hosti. procedunt quando
medium est penitus sublatum etiam re-
spectu commissionis fiende. ut in eis p3
Rationes Jo. an. non obstat. et primo
dicit. quod possit recusatori imminere
periculum siue prejudicium saltem res-
pectu appellationis. quia non licebit tertio
appellari a tali commissione. eius dictum
est falsum. quia etiam a tali gravamine
potest appellari. ut in c. super questionibus
si. de officio deleg. nec obstat illud quod
non licet tertio appellare. illud enim ve-
dicat sibi locum respectu eiusdem articu-
li. non autem respectu diversorum. ut non.
de appella. dicitur. et c. ex parte et i. de m. i.
de re iudi. est autem hic articulus diver-
sus a precedentibus. **I**tem hec ratio
Jo. an. militat etiam in commissione cau-
se principalis. et tamen ea non obstante
committit. et si commissarius recusatur
aditur ipse episcopus. recusatus ut al-
teri committat. **S**i vero intelligit
Johā. and. quod non licet appellare tertio
a diffinitiva. ut quod primo non valuit p-
bare recusationem. hec consideratio vi-
detur aliquantulum vixere. sed respondetur quod
ius hoc si profuit. alias enim non daret sibi
facultatem delegandi. sicut faciunt in iu-
ribus preallegatis. **I**tem ut dicti non cre-
datur parti super recusatione. nisi probet
unde deficit probatio sibi et non ius. **I**tem
forte dabit delegatum de officio utriusque
partis. et sic funditur cessabit hec ratio Jo.
an. **A**d secundam eius rationem dicendum. Quod
non erit eius potestate. recusati reproba-
ti approbare sententiam. cum non habeat circa
principale iurisdictionis exercitium. sed hanc ap-
pellationem alteri committet. **A**d aliam ra-

tionem quam iuxta post Jo. an. de contraria
te appellationis. quod primo negavi illud hunc
iurisdictionem quam nunc fateor appellando
ad eundem. **R**espondeo quod non appellabit simpli-
ter ad eundem. sed appellabit ad eum. ut cum alte-
ri audientiam committat. et sic non erit sibi con-
trarius quodammodo sit in causa principali. nam et
ad hoc potest iudicem recusare et petere. ut cum
alteri committit. et sic recusat iudicem ad eundem
non aditum ut probat in pale. c. si quis contra-
rio. c. placuit etiam alii. contrarius potest rursus
duplex et primo quod illi non erat delegati episcopi.
sed a iure dantur in locum episcopi. vel alii et melius.
ibi aditum vicini episcopi per viam appellationis.
quod forte non erat ibi metropolitanus. ut di-
cit ibi gl. vñ ad ipsos non appellat ab episcopo
quod ipsi superiores sunt quo ad articulum
appellationis et per hoc facit principium illi causa
f. in eo quod dicitur de iudiciis suis episcoporum
questi sunt. et sic non loquitur in causa recusatio-
nis. non obstat ibi text. in eo quod requirit
consensum episcopi in electione illorum episcoporum. quod sup-
plebitur. maxime. ut supplebit ibi glo. vel for-
te requirit consensum. quod illi proprie non sunt iu-
dices appellationis. vñ voluit quod in de-
fectu metropolitani assumerent vicini
de officio partium. **R**estat respondere ad unam
rationem Jo. an. dicit quod delegato re-
cusatione opposita. non videtur tacite consu-
teri. quod potuit delegare excommunicatos lites hoc
dictum procedit quod delegatus prestaret pre-
missa. tunc enim ex quo factum est multipliciter in-
telligibile potest protestatio ad declarati-
onem animi. ut non. i. c. cum. **M**. de constit.
si ubi non procedit protestatio. tunc videtur semper
correspondere debitis precedentibus. ar. c. i. ex p-
te. iij. de app. nam sicut responsio coadap-
tatur ad interrogationem. ut isti. de iuri stipu.
si preterea. de spō. c. de muliere ita et factum
subsequens adaptatur verbis precedentibus.
ar. in. c. iter dilectos. si ceterum de si.
instru. nā et facto appellatur et ipso facto
mentimur. et tunc negamus de appe-
ad audientiam. et c. dilecti. xij. q. vi. ca-
uere. xi. q. iij. extimant. et optime ad pre-
dicta facit. c. ex ore. de his que fi. a mai.
par. ca. et de i. de p. cu. **I**tem et si pronuncia-
ret expresse non per hoc definit esse iudex
respectu commissionis ut i precedentibus que
sunt plenius dicti. **E**t hec sufficiant quan-
tum ad tertium dubium.

Ad quartum dubium accedens
arguit primo ad preter affirmati-
uam videlicet quod huius collatio-
ne de iure communi vel speciali habeat
et ius destituti propter non residenti-
am. Aut enim spectat ad aliquem institutum de iure communi
vel secundum illam opinionem quod collatio benefici-
orum fundatorum in ecclesia collegiata spe-
ctat ad prelatum et capitulum illius collegii. et
tunc habeo propositum quod etiam destitutio propter
non residenti-
am spectat ad eundem. ista enim
duo sunt unde ad quem spectat institu-
tio spectat et destitutio. ut legimus in non. in
c. cum ex initio de here. ad hoc de pui.
cum et plantaf. in ecclesijs. et de pbe.
in lateranensi. facit d. capl. mona. c. i. Sic
examinatio ad eum pertinet ad quem man-
datus institutio spectat de elec. venerabile. et c.
nihil. et c. cum nob. Aut de iure speciali et
tunc aut ex privilegio pape vel episcopi et idem
videtur dicendum p. c. visis. xvi. q. ij. cum ei
ista videantur connexa. ar. pallega. c. ex
initio in fine. concedendo id quod maius
est. videtur concessum quod minus est. max-
ime cum per minus pervenitur ad maius.
quia per destitutionem pervenit ad institutio-
nem. per privationem optine facit. c. ex pte. de
dec. et pallega. c. visis. et c. xij. q. i. precipimus
et de eo. post viros. resti. p. vestras. Item
cui conceditur finis concessa videntur ea per quam
pervenitur ad finem. ff. de pcura. ad rem
et l. ad legatum. et c. pterea. et c. privationem
de offi. dele. et cui conceditur haustus ad fontem
et similiter concessum videtur iter ad fontem
ff. de sui. rusti. p. l. iij. §. fi. Et cui relinquitur
est iter ad quod per domum transitus est
relinquitur vel et transitus per domum. ff. de s.
ui. rusti. pre. olimpo. facit regula cui licet
de re. iur. l. i. vi. Aut ex prescriptione seu con-
suetudine. et videtur idem ratione annexio-
nis facit. c. cum in tua diocesi. de dec. facit
l. qui sacculi canonizata. l. dis. ubi dicitur
quod surripies sacculi habitem pecuniam. etiam
tenetur furti ratione sacculi. licet non ha-
buerit animam surripienti sacculum. et hoc ratione
accessionis. ad idem. c. ff. de offi. archid. ubi
exercens aliqua iura in aliquibus monaste-
rijs adquiret eadem iura in alijs monaste-
rijs. Item exercens unus ius in uno lo-
co videtur adquisisse omnia iura episco-
palia. ut in. c. i. de religi. domi. Ad predicta
facit. l. vulgar. canonizata de. peni.
dis. l. i. et non. p. Inno. in. c. dilectus. de capel.

mona. de offi. translat. et l. ut pomum. ff.
de sui. vrens ei uno articulo animo et in-
tentione querendi totum. querit et retinet
totum. ut in pallega. l. ut pomum. Item in
privacione propter non residenti-
am non requiritur solennitas iudicialis nec est necesse
quod feratur aliqua sententia super privacione
si enim requireretur solennitas iudicialis
exigeretur citatio que est fundam-
tum iudicii insti. de pe. re. liti. §. vlti. unde
iura non requirunt hoc causam citationem. sed
monitionem. ut in. c. ex parte de cle. non
residen. et quod ibi non. hosti. nec requiritur
quod sententia privacionis feratur propter non residenti-
am sed quod spoliatur ad hoc. c. ex tue. et c.
fi. de cle. non residen. et p. hosti. in pallega. c.
ex tue unde hec spoliatio est quodam iur-
executio. hinc dicitur oldra. scilicet cxxx. quod
episcopus in hac admonitione et spoliacione
non tenetur requirere consilium capli cum
tamen exequatur iuris dispositione. cum ergo iste
adquisivit ius instituti. et propter hanc spo-
liacionem. seu iur. executionem perveniat
ad ius instituti. vel quod possit hanc spolia-
cionem facere. et huius facit pallega. c. ex pte. de
cle. non residen. ubi nulla sententia fertur. huius
tantum datur post lapsum termini preter eligendi.
facit. c. privacionem. de offi. dele. et alia iura
supra allegata. Item interest collatori.
ne bona et redditus ecclesie indebite occupentur.
ar. c. de multa. de pben. cum indebita
et ecclesie non possit subvenire nisi primo spo-
liet absintem. et postea eide ecclesie privacionem
videtur talis spoliatio permitti. facit quod non. ol-
dra. concil. ij. v. ix. ubi refert se consuluisse
fres predicatores posse ire processionaliter per
prochiam alie plebanie eo invito per funem
prochiani eligentis sepulchrum apud eos
quia ex quo eis conceditur sepultura videtur
concessum quod possint exercere ea que in fu-
nere exerceri consueverunt. concessio ei sine
videtur omnia concessa sine quibus
aperte ad finem non pervenitur ut in
iuribus supra allegatis. Ad idem facit
quod notat do. antho. in. c. in litteris de
restitu. spolia. ubi dicitur quod habens col-
lationem potest titulum exigere a possi-
dente beneficium quia sua interest pro-
pter collacionem ne indebite et illegitime
beneficium possideatur. argu. c. de mul-
ta pallega. et de instituti. c. iij. facit etiam
quod nota. do. in. c. iij. et iij. de restitu. spoliato.
ubi dicitur quod ius ad quem spectat

collatio potest post renūciationes factas
per beneficiatū illum priuare possessione
nisi de facto ei incubat cum exequatur
officiū suū.

In contrariū possunt adduci
multa pmo. quia ad epi offi-
ciū spectat absentez ad resi-
dentiā reuocare et circumaces-
suare rei. vi. c. si. l. vi. cōmunes vij. q. i.
Et quia presbiter nō. compos. de consti-
tut. omnes. Ad idem de cle. non resi-
d. c. si. licet ergo inferior habeat ius insti-
tuendi nō tamē p hoc videtur habere
ius priuandi et a beneficijs amouendi.
Ad hoc. c. vnicū de capel. mo. li. vi. et
c. cū et plantare de priuile. et. c. cum ex i-
iundo de here. in fi. vbi tantum fit men-
tio de epo xi. q. i. per totum Item nisi eē
concedatur inferiori pleno iure non vi-
detur habere potestatem destituendi vt
in. c. in lateranē de pben. et in palle. c. cū
et plantare. In ecclesijs de priuile.

Decidit pleno iure competere eo qd
habet ius instituendi sed requiritur qd
epus nulluz ius piciat in illa ecclesia
vt no. glo. in palle. c. cum et plantare et
pbatur per tex. notabilem in. c. quoniā
per confessionem de priuile. vbi etiam p
hosti. Item pscriptio non extenditur de
casu ad casum. sed tantū est pscriptum
quantum possessum. maxime quādo p
scriptio ē extra ius vt in. c. cū et plantare de
dec. et in. c. auditis d. pscript. et quod ibi
nota. per gl. et in regula sine possessione
de re. iur. li. vi. facit regula odia de reg.
iur. li. vi. et notatur per doc. in pallega.
c. cum ex iniundo faciunt etiam no. per
doc. in. c. qualiter de cle. non resi-
den.

In relijs pro et contra ve-
nio breuiter ad solutionem
dei et eius matris nominibz
inuocatis Et primo sciendū
q. do. An in. c. cum contingat de fo. ope
intricate et incidenter tetigit hunc arti-
culum dicens inferiores platos nō ha-
bere potestatem destituendi suos subdi-
tos ab eoruz beneficijs. nisi forte habe-
ant potestatem instituendi de consuetu-
dine. quia et consequenter habēt pote-
statem destituendi pro culpis et negligē-
cijs. si tamen non sūt supra curam insti-
tuti de capel. mo. c. si. li. vi. q. nimo fm euz
etiam si sint supra curā instituti. facit gl.

in pallega. c. vno. h. ipis a contrario se-
su. q. si isti superiores habent ecclesias
pleno iure et sic habeant potestatem institu-
endi. etiam de consuetudine possent et ta-
les destituere. nec ob. tex. ibi in eo qd vi-
detur consuetudine vt statuto. et. quia pos-
set intelligi fm eum. q. consuetudo vt sta-
tuto disposit vt tales superiores possint
destituere hos pbiteros institutos ad
curā. cū tñ illi scz superiores nec de cō-
suetudine nec aliter habent potestatem in-
stituendi et hoc fm euz videt sonare ibi
glo. in. c. consuetudine. tñ relinquit hoc s
dubio dicendo Cogita. videt p pōda
sentire do. an. q. aut isti inferiores hñt
potestatem instituendi et per consequens ha-
bēt potestatem destituendi. si cles clerici nō sūt
sup curaz. Si vero sūt sup curā. nō pñt
nisi habeant sub se illos pleno iure vt
tra ius instituendi. et sic intelligendo. h
vltimū. puto verum. et pbatur in. c. cū
et plantare. In ecclesijs de priuile. h p
vidū nō pcedit indistincte. vñ in hoc ar-
ticulo vltra de doctores laci? distinguo q
aut ad istos inferiores platos hñtes iur-
isdictionem in psonas illorum de colle-
gio non pñt institutio et ratio illius
iurisdictionis minime hñt institutiones. ad
h qd nō. Jo. an in. c. si. de offi. archi. vbi
post Ja. dñt nullū citra epz posse priuare
quem suo beneficio. etiam ppter nō resi-
dētiā. qd vidū sic intelligo qñ vult seruare
ratione iurisdictionis tantū quā obti-
net de iure cōi in psonas illorū de colle-
gio et facit pallega. c. cum ex iniundo et
ad eodē seu ad alios pñt institutio
et tñ aduertendū q iure et quali modo
eis cōpetat Aut ei cōpetit de iure cōi p
illā opī. q. hz collationes bñficiorū suorū
i ecclesijs collegiatis spectare ad platū
et suū collegiū de q nō. de elec. cū ecclesia
vulterana et in. c. postulasti de concess.
pben. et tñ puto qd etiā destitutio pti-
nebit ad eodē qz cui cōpetit institutio de
iure cōi. cōpetit et destitutio vt in palle. c.
cū ex iniundo. qd puto vep qñ iminet de
stitutio siēda ppter nō residenciā vel p
pter malā administrationē. sec? si ppter a-
liud crimen qz de crimine clerici nō co-
gnoscat aliqz citra epz ad h xi. q. i. de p-
sona de offi. or. c. i. xvi. q. ij. vñ in fine et
qd no. Inno. in. c. in lateranē de pben.
Aut cōpetit de iure speciali et tñ aduen-

etiam quia sic istud ius speciale. **A**ut
enim competit. quia ecclesia vel beneficium ple
no iure spectat ad eos. et poterit etiam
destituere. et sic intelligo ar. a contrario
sensu in palle. c. vno. de capell. m. li. vi. **N**o
hoc. c. i. lazzareni de pbe. et c. cum et plan
tare de pbe. et intelligo quod poterit remo
uere ex causa et causa cognoscit in Inno
in palle. c. in lazzareni. ubi dicit causam
vel accusacionem criminalem huius sacer
dotis non auerit isti inferiores. licet for
te propter malam administrationem liceat
remouere allegat in argumentum. xvi. q.
ii. v. n. nam ubi ibi dicitur pbe. sacerdotis
per eum puniunt quod dico notandum. **A**ut
ecclesia spectat ad eos quia concessa est
eis in propriis usus. ut solet concedi religio
sis propter ipsorum paupertatem. ut i. c. con
suetudinibus. de dona. et in. c. pastoralis.
de pbe. cum si. et tunc plene distinguitur
est. ut non. **I**nno. i. palle. c. in lazzareni. et
plenius per Jo. an. et alios scribentes in. c.
de monachis. de pben. **A**ut istud spe
ctat alio iure. ut ex consuetudine vel scrip
tione. et non operit destitutio. quia non potest
consentire cessionem et hoc quia scriptum est ovi
osa de script. vigilantibus. ubi prescriptio in
vno non extendit ad alium ut supra plene
allegauit. et hoc videtur ponit pau. in pre
alle. cle. vna de renu. et sentit contra nuntius
ter videtur in palle. c. cum non ex inuicem. et alle
go tex. optimus in. c. cum olim. de script.
ubi ius istituenti et destituenti respectu
iuris prescribendi ponantur ut ostensa vi
de oportet probare prescriptum in veroque iur
et sic hoc casu quando istud competere et
prescriptione non potest colligi. ar. a contrari
o sensu in palle. c. vno. de capell. m. quia
sequeretur absurdum quod quis prescribere
non possit. **I**tem per ar. a contrario sen
su illius lre est quando ecclesie spectaret
ad religiosos pleno iure ut quia etiam quo
ad curam populi ad eos spectaret institui
tio. et sic hoc casu non potest verificari vtrum
do. an. de quo supra. **A**ut spectat ad eos
ex privilegio. et sic fuit concessa institutio cum
videtur caratia seu restrictio ut cum videtur
enim et non puto quod transeat destitutio. quia
ostat de mente concedentis. de causa pos. et ppi
cum ecclesia. factum quod non. xvi. q. ii. in summa
et c. pastoralis. de dona. et quia inuitus
vel ignorans non donauit. et q. ii. p. carie.
et l. nec ignorans. **E**. de dona. **A**ut fuit
concessa simpliciter. et tunc intelligitur etiam

concessa destitutio. et esse potestas recipiendi
reignacionem et hoc vltimuz ponit pau
in palle. cle. vntica. de renu. allegat. xvi. q. ii.
abbas. et de heret. cum ex inuicem. quod vi co
nsonum. et pro hoc videtur facit ratio
quas allegauit. **A**ut propter affirmatiua
potest aduocari palle. c. vnticum. de capel.
m. a contrario. hec est iura instituenti et
destituenti videntur onera. ut in palle. c. vi
fis. et de heret. cum ex inuicem. et per vnu per
uenitur ad finem alterius. id vno concessio
transit et reliquum ar. de osti. transla. et
de decr. ex pre. et aliorum que supra ad par
tem affirmatiua allegauit. quod tamen
limito ut supra dixi post Inno. quando in
tendit ad puacionem propter non refren
tiam vel mala administrationem secus si p
pter crimen. **E**t ad hanc meam distinc
tionem possunt aduocari omnia argumeta
superius formata preter id quod videtur est
de prescriptio. **S**ed ad iura in contrario al
legata respondetur quod procedunt in iuribus
que habent se inuicem tunc enim qui par
tem tangit totum tetigisse videtur ut in au
ricula huius. que omnia se habent inuicem ut
sunt iura episcopalia. et qui tangit vnum aliud
tetigisse non videtur. ut i. c. auerit de p
scrip. ita videtur ibi hoc. cum ei aliud sit istud
et aliud dicitur et vtrumque spectat ad ius ep
iscopale et prescripserit vnu non eam videtur p
scripserit reliquum. **A**ut hanc solutionem ho
stien. potest adaptari quod fre. de senis con
clio. c. xxi. ubi querit de tali questione lepro
si morantur in quodam domo que voca
tur hospitale talis loci. in tali domo si est
altare nec campanile nec alia per quam prima fa
cie possit dici locus ecclesiasticus vel religio
sus. nec est apparatus quod auctore episcopi fuerit su
us vel deputatus. nec eos vnum visitauit.
vel ab eis aliquo receptum si quod de testam. et
reli. ibi videtur aliquam pre habuisse modo ab
ipsis vel episcopi petere iura episcopalia si ab alijs
hospitibus sibi sibi. et rone administrationis
nisi sibi fuit illi contrarietate quod ius. de
fre. ibi. s. consuluit quod talis locus non videtur esse
ecclesiasticus nec ecclesiastice preest sibi. ad
vnde ad non. per host. de reli. de. c. liij. et Jo.
an. et pau. i. cle. lras. de pbe. nec obstat huius
enim quod episcopi precepit quod est de iure episcopali vbi
eolpo quod precipit quod est signum et presump
tio quod etiam in alijs sit sibi. etiam
ecclesiastice potestati ille locus. ar. de re
in loco vel in domo de qua certum est
religio. domi. c. i. **I**llud enim habet locum

per ecclesiasticus. loquitur enim de ecclesia
que de necessitate sibi debet alicui episcopo
ad iura episcopalia. h. iste locus non est
ecclesiasticus. Ergo possessio vel prescriptio in
vno articulo non debet extendi ad alia iura
de prescriptio auditis. et quod ibi non. hec tamen
solutio. et est host. possent calumniari per
ea que non. Inno. in c. dilectus de capel.
mō. nā suffic. qd def. contiguitas in gne
ut apprehensio vni articuli extendatur ad
alios articulos eiusdem generis. unde vi
tendum. et melius quod aut quod videtur certo
sui animo et voluntate adquirendi omnia alia
iura eiusdem generis ex certa scientia eius
contra que prescribitur. et querit totum. ita
procedit non. p. Inno. in c. pallega. c. dilectus
et c. fi. de offi. archi. cū fi. Aut cessat
animus adquirendi totum vel cessat scientia
eius contra que prescribitur. et procedit quod. S.
dictum est quod prescriptio non extenditur. ut in p.
all. c. auditis. In dubio enim presumitur quod
velit querere possessionem ad limites vsus
et nihil plus querit ut probat in p. all. c. au
ditis. et c. cū oli. vel procedit predicta quā
do nullus est in possessione aliorum iurium. ut
non. in. c. i. de. reli. do. h. procedens solutio vbi
or. et subtilior facit. l. quotiens. ff. de fuis.
et quod non. Inno. in c. bone. 2. de postula. p.
la. et de resti. spo. in l. i. et in p. all. c. fi. de
offi. archi. vbi cū in p. posito dubio ista iu
ra sunt diuisa. et tū apparet. quasi posses
sio in vno non debet extendi ad aliud. Nec
obstat quod dicitur quod hec spoliatio contingens
propter non residentiam est quedam iuris exe
cutio. et tū adus iurisdictionalis operens
tū episcopo. ut sup. dictum fuit. nec obstat quod di
cit concessio siue. q. sine ista puacōne
pōt pueniri ad illū finem quod admodum
pmo puenit quā scripsit. nā idē esset dicē
dum in debentibus eligere quod etiā possit pu
uare. ut pueniāt ad electōne. quod ē fall
sū. ut cōiter non. in. c. ex pte. de ele. nō resti.
et probat in c. abbas. xvij. q. ij. vbi patet quod
non debet eligē. si episcopus capiet resignati
onē abbatis multo fortius non pōt puare
Ad idē c. nullā. e. cā. 7. q. Ad alia argu
menta potest faciliter responderi quod in il
lis casibus non puat collator aliquo iu
re iam questio. h. extinguit titulum. et pri
uat possessione facti. ut ius sibi compe
tens cōferendi exerceat. tunc enim interest
sua si non offeret ex quo vacat ar. in p. all.
c. de multa. Secus quando non vacat lā

et imineat casus pūan di. De hoc suffi
ficient ad laudem in diuine trinitatis
pātis filij et spūs sādī. gloriose quod domie
nre atq. Agate et Lucie et Bndē patro
ni mei toti quod celestis curie triū phātix
omē que omnia ut. S. in primo articulo p
libatus sū submitto correctōi et supplecōi
illius patris Reuerēdissimi atq. vnici
mei pceptori dñi cardinalis florētini per
quē in hac sacratissima sapientia erudi
tū occurrit nāq. in hoc vltio illud The
ro. ut trāssuprie legi. et nō. xvi. q. i. reuer
simini Si quod eruditus lege dñi pōt alios
erudire nō debet sue assignare prouēcie i
genio quod possidet. S. grās agat p mū
deo quod oīda largit. deind sacerdotib. et
se mīstris a quod dōt. Si ei nō egerit
grās. h. scīaz sibi vōdicauit in penuria
maledicet. quod si itelligēs largitorē deuz
et agēs his grās p quod eruditus ē. a deo
humilianerit se. et i orien dei attulēt ei
bos. h. ē scripture alimentum in ecclesia dei
populo mīstrauit. statim aperiet catara
de celi. et effūdet pluuiā spūal et manda
bit nubib. suis ut pluāt sup eū ymbrez
et abundantia rez oīum pfruct. hec ille
vbi sup. Nicolaus abbas.

Et sic elegantissime dñi abbatis si
cult. alias dñi panormitani questō
nes disputare finiūt. De quo sic
laus deo. Amen. l. 5.